

Sahibi

Türkiye Voleybol Federasyonu Adına
Başkan Erol Ünal Karabiyik

Genel Yayın Yönetmeni

Sezgin Kaymaz

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Hasan Kulaç

Yayın Kurulu

Erol Ünal Karabiyik
Selahattin Şahin
Mehmet Çakmak
Geza Dologh
Serdar Keskin
Özkan Dalbay
Mustafa Ekşi
Ersin Yılmaz
Ahmet Metin Altındağ
A. Serdar Tiryaki
Özkan Mutlugil
İsmet Ertuğrul
Nazmi Bayamloğlu
Ahmet Göksu
Kamuran Yazıcı
Dr. Sinem Mavili
Recep Nurtaniş
Hasan Kulaç
Sezgin Kaymaz

Katkıda Bulunanlar

Dr. Cengiz Akarçesme
İlknur Çetinbaş
Nilüfer Shimonsky
Orhan Aydın
Saffet Eraybar
Gürsel Yeşiltaş
Bülent Karadaş
Aziz Yener

Yönetim Yeri

Türkiye Voleybol Federasyonu
Emniyet Mah. Milas Sok. No:9/A
Beşevler-Ankara
Tel: 0312 221 40 40 Faks: 0312 221 40 10
e-posta: dergi@voleybol.org.tr

Basıldığı Yer

Evren Yayıncılık
Basım Sanayi Tic. A.Ş.
Konya Yolu 29. Kilometre Oğulbey Köyü Kavşağı No: 1
Tel: 0312.615 54 54 Faks: 0312. 615 54 55

Grafik Tasarım

İlker Akkaya

Dergimiz Basın Ahlak İlkelerine uyar.
İki ayda bir periyodik olarak yayımlanır.
Baskı Türü: Ulusal

İçindekiler

- 2 Erol Ünal Karabiyik
- 4 Yıldızlarımız göklerde / Hasan Kulaç
- 5 Yıldızlar Başbakan'la iftar yemeğinde
- 6 Yıldızlarımız Dünya Şampiyonu
- 8 Ali Ünal'ın objektifinden Dünya Şampiyonluğunun kısa özeti...
- 14 Sonuca değil, oyuna sevindim
- 15 O, sevimli bir dev: Kübra Akman
- 16 Buralarda olmak gerçekten güzel
- 17 Yıldız Milli Takımın Ceylan'ı / Takımın cengaveri Şeyma
- 18 Damla Çakıroğlu: Tarih yazdık
- 19 TVF'den şampiyonlara mesaj
- 20 Ekip olarak inandık ve başardık
- 22 Dünya Şampiyonlarına Vakıfbank'tan ödül
- 23 Türk voleybolu olağanüstü etkileyici
- 24 En iyiler arasındayız
- 26 İşler çetinleşince... / Sezgin Kaymaz
- 30 Plajda göz kamaştıran yükseliş
- 31 Plajda tarihi başarı
- 32 Plaj voleybolunun yeri / Gürsel Yeşiltaş
- 33 Avrupa Voleybol Konfederasyonunda TÜRK RÜZGARİ
- 35 Türkiye kendini kanıtladı
- 36 Yıldız Erkekler EYOF Şampiyonu
- 38 Yıldız Kızlar EYOF Üçüncüsü
- 39 Voleybol seyircisi salonlara sığmıyor
- 40 Voleybol herkesin sporu
- 41 Filenin Aslanları 11. bitirdi
- 42 Serhat Coşkun'un büyük başarısı
- 43 Arzu Göllü son pasını verdi
- 44 BVA Kupası'nın Şampiyonu Nilüfer Belediye
- 45 Slovak Milli Takımında anne-kız dayanışması
- 46 Bir yıldız adayı Rosamaria
- 47 Kısa Kısa
- 48 Voleybolun marka değeri yükseliyor / Bülent Karadaş

Erol Ünal KARABIYIK

Değerli Voleybol Ailesi,

Dergimizin Olimpik Gençlik ve Dünya Şampiyonalarına ayrılmış bu özel sayısında doğal olarak ben de Yıldız Sultan ve Aslanlarımızı yazacağım.

Önce Yıldız Aslanlar..

24-29 Temmuz 2011 tarihleri arasında Trabzon'da yapılan, organizasyonel kapsamı ve başarısıyla dünyaya parmak ısırtan Olimpik Gençlik Oyunlarında, Ankara'daki Avrupa Şampiyonasında talihsiz bir yenilgiyle Final iddiasını yitiren Yıldız Aslanlarımız, Avrupa Şampiyonasında kendilerine Final yolunu kapatan Sırbistan Yıldız Milli Takımını üst üste iki defa yenerek hem rövanşını aldı, hem dünyaya ilan etti:

"Biz de Avrupa ve Dünya Şampiyonu olan Sırp Takımı kadar kuvvetliyiz."

Ankara'da Avrupa Şampiyonasının Yarı Final ve Final maçlarını tribünde oturup gözyaşları içinde izlemek zorunda kalan oğullarımızı; "Başarı, herkesteki en iyiyi bulmaktır." diyerek teselli etmeye çalışmıştık. "Biz, sizdeki en iyiyi bulduğumuzu biliyoruz. Bunu her maçta parça parça gösterdiniz. Şimdi sıra sizde; kendinizdeki iyiyi kendiniz bulmalısınız. Size güveniyor, o tarafa veya bu tarafa düşen bir top yüzünden değerinizin artıp eksilmeyeceğine inanmanızı istiyoruz."

Ne kadar zorlandılar kendilerine gelmek için; sıkıntılarını, üzüntülerini, mahcubiyetlerini görmek ne kadar acı verdi bize. Ama biz onlara güveniyorduk. Antrenörleri güveniyordu. Aileleri, kulüpleri ve Voleybol Camiası güveniyordu.

Bunu hissettirebildik mi? Açıkçası bilemiyorum. Federasyonla hesaplaşmasını Yıldız Milli Takım üzerinden yapmaya kalkan birkaç kişi, 17 yaşındaki bu fidanların dünyayı ne kadar keskin gözlerle izlediklerini, yazılanı çizileni nasıl da tertemiz duygularla, ama adım adım takip ettiklerini, hiçbir şeyi kaçırmadıklarını düşünemediler.

En azından ben düşünemediklerine inanmak istiyorum.

Çünkü voleybolumuz daha iyi olsun iddiasına sahip olduğunu söyleyen kişilerin bu fenalığı bile yaptıklarını aklıma getirmek dahi tüylerimi ürpertir.

Çünkü bu zihniyet (varsa eğer), Federasyon başarısız görünsün diye oturup kendi takımının yenilmesi için dua da eder.

Çünkü bu zihniyet (böyleyse eğer), bir gece bilgisayar başında başkası tarafından çalاکalem yazılıvermiş gibi gösterdiği bir yorumun, ertesi gün hayatının en önemli maçına çıkacağını düşünen delikanlıların hevesine, heyecanına kan doğrar.

Çünkü; "Hani sizin projeniz iyiydi? Ne oldu?"

diye tercüme edilebilecek yaklaşımların, iki yıldır ana-baba ocağından uzak, hasretten yanıp tutuşarak kelimenin tam anlamıyla 'gurbette' istikbâl arayan bu birbirinden değerli canları kasten yaralaması, tıpkı isimleri gibi farklı farklı ruh yapısına sahip bu 12 fidanın 'proje malzemesi' statüsüne indirgenip fedakârlıklarının küçümsenmesi ve Avrupa Sekizinciliklerine bakarak sahadaki gayretlerinin, sergiledikleri yeteneklerin bile bile görmezden gelinmesi, kabul ve tahammül dışı olur.

Bu yüzden, "Bilmeden yapmış, Federasyona hınçla saldırrırken hangi çamları devirdiklerini fark etmemişlerdir." diye düşünmek ve bu nedenle de çocukları kırıp döktüklerini akıl edemediklerine inanmak istiyorum.

Çocuklarımızı rahatlatmaya çalışıyorduk ama biz de hiç rahat değildik. Sonuçtan rahatsız olmadığımızı her vesileyle dile getiriyordum, ama Federasyonla Yıldız Milli Takım üzerinden hesaplaşılmasından rahatsızdık. Kendimizi; "Başarı, birilerinin sizin varlığınızdaki ötürü rahat bir nefes aldığını bilmektir." diyerek teselli etmeye çalışıyor, oğullarımızın da kızlarımızın da üstüne daha fazla titriyorduk.

"İnanın, siz çok iyiydiniz." diyerek...

"Biz sizin neler başarabileceğinizi gördük. Siz de görün artık." diyerek...

"Size inanmıyor olsaydık Trabzon için tıpkı Avrupa Şampiyonası hazırlıklarında olduğu kadar yoğun çalışmanızı istemezdik sizden. Dünyayı yakaladınız; bir gün siz yeneceksiniz, bir gün onlar. Ama artık rekabet tablolarında adınız bugün yenildiklerinizin yanına yazılacak. Emin olun." diyerek çırpınıyor, rahat nefes almalarını sağlamaya çalışıyorduk hep birlikte.

Başarabildik mi?

Bilemiyorum.

Genç bir kalbi, hiç kırılmamış gibi yeniden atmaya ikna etmek çok zordur.

İçten içe, buna kendinizi inandırmanızı da öyle.

Yine de biliyorduk.

Biz başarılıydık, çünkü başarının; sayenizde başkalarının başardığını görmek olduğunu biliyorduk.

Biz başarılıydık, çünkü oğullarımız Avrupa Sekizincisi oldukları Şampiyonada üç hayati maçı 3-2 kaybetmişler ve bu maçların hiçbirinde rakibe son ana kadar; "Bitti bu iş." dedirtmemişlerdi.

Biz başarılıydık, çünkü başarının mutlaka herkesi geride bırakmak olmadığını biliyorduk.

Biz başarılıydık, çünkü kızlarımız da bir hafta sonra aynı platforma çıkmış, grup maç-

larının son gününe kadar oğullarımızla aynı kader çizgisini çizmiş, sonrasında daha bahtı açık, daha coşkulu ve elbette daha becerikli göğüslemişlerdi Şampiyona baskısını. Kimseye de ne kadar başarılı olduğumuzu anlatma ihtiyacı hissetmiyorduk. Çabalarımız, bu platformda daha uzun yıllar mücadele edecek çocuklarımızın turnuva sonuçlarına bakıp yıkılmaması veya 'olduk - bittik' zannına kapılmaması içindi.

Başardık mı?

Belki bir nebze. Ama çok daha büyüğünü oğullarımız ve kızlarımız başardı.

Çünkü başarı; her yarışta kendini biraz daha geliştirmektir. İşte bunu yapabildiklerini gösterdiler.

Yıldız Erkeklerimiz, Trabzon'da, Olimpik Gençlik Oyunlarının Şampiyonu oldu; Avrupa ve Dünya Şampiyonu Sırbistan'ı iki defa yenerek.

Başarılar...

Çünkü başarı, sahadaki rakipleri yenmek değil, kendindeki korkuyu, çekingenliği, güvensizliği ve bu duyguların yarattığı ataleti yenebilmektir.

Bunu başardı çocuklarımız.

Sonra Dünya Şampiyonasına geldi sıra.

Kızlarımıza...

Trabzon'da elde ettikleri Üçüncülüğe çok üzülmüştü Yıldız Sultanlar. Biz ne kadar "Siz başarısız değilsiniz. Bakın, artık dünyanın en iyi takımlarının katıldığı bir turnuvada Üçüncü olmak bile az geliyor size. Demek ki başardınız." desek de, onlar, "Başaramadılar." başlık ve içerikli yazılara bakıp bakıp; "Dünya Şampiyonasında başarılı olacağız." diyorlardı.

12 Ağustos 2011 günü, bu duygularla sahayı çıktılar. Grupta rakipleri Cezayir, Mısır ve Polonya...

"Kolay grup - Türkiye zayıf rakiplere karşı - Gazozuna maçlar..." gibi yorumlarla uyanmışlardı 12 Ağustos sabahına; Avrupa Şampiyonasında bileklerini büken tek takımı, Polonya'yı 3-0 yendikleri zaman bile bu yorumları görmeye devam ettiler.

Onları sakinleştirmeyi başarabildik mi?

Zannetmiyorum. Çünkü bir taraftan turnuva üst basamaklara doğru yokuş yukarı gidiyor, bir taraftan da biz ne dersek diyelim, kızlarımız "Grubunuz kolaydı. Hadi şimdi de başarılı olun bakalım." diyen yorumların baskısını hissediyorlardı.

Play off grubunda Almanya'yı ve Arjantin'i yine gruptaki gibi olağanüstü performansla 3-0'lık sonuçlarla geçtiler.

Sırada Dünya Şampiyonalarının yıldızı Çin vardı.

3-1 yenildiler.

O gece; "İşte Yarı Finaldesiniz. Sakın üzülmeyin. Nazar boncuğu lâzımdı size, çok iyi diydünüz, bu da nazara karşı tılsım oldu. Brezilya bile elendi gitti, siz devam ediyorsunuz. Başarılısınız." deyip durduk.

Sakinleştirebildik mi?

Sanmıyorum.

Ne yalnızca birinci olmak, ne de yalnızca kendini geliştirmektir başarı. Birçok şeyin bileşkesidir. Amaç, özgüven, kararlılık, azim, sabır, sebat, çalışkanlık, kararlılık gibi kendindeki; iş birliği, katkı, destek gibi başkalarındaki dinamikleri harekete geçirme becerisidir.

20 Ağustos günü Sırbistan'ı yeni kızlarımız. Birçok bileşkeyi harekete geçirerek hem de. Gün gün, tasarruf edencesine biriktirdikleri Ankara seyircisinin sayısını beş bine çıkardılar o gün ve tribünlerle muhteşem bir iş birliğini harekete geçirdiler. O kadar ki, olağanüstü çekişmeli geçen Sırbistan maçının sonunda, Ankara seyircisi de kızlarımız gibi sessizliğe, haydi daha açık söyleyeyim, göz yaşlarına boğulmuştu.

Aynı hava, aynı atmosferi yaratmıştı Yıldız Sultanlarımız tribünlerde. Ruh dünyalarını kendilerine sahip çıkmaya, avuçları patlayıncaya kadar alkışlamaya gelmiş Ankaralı sporseverlere ardına kadar açmış, duygularını onlara aktarmayı başarmışlardı. Karşılığını, ilahi bir koro gibi gürleyen destek tezahüratıyla fazla fazla alarak.

Kızlarımız, kendilerinde ne varsa tribünlere aktarmış, tribünler de buna karşılık binlerce kişinin duasını, gücünü, arzusunu aktarmıştı onlara.

İşte bu başarıydı.

2007'den sonra ikinci kez ve yine Çin'le Final oynayacaktık.

Ama hayır; "Henüz başarmadık." diyorlardı inatla.

Azim, kararlılık, özgüven...

Birkaç yüz alt yapı sporcusunun içinden seçilen bir avuç Türk Yıldızı, yüz binlerce alt yapı sporcusunun içinden seçilen Çin'i yemedikçe kendini başarılı saymamayı kafasına koymuştu.

O gece uyuyamayacaklarından korkuyorduk.

Sırbistan maçındaki zorlu mücadelenin onları çok yorduğunu biliyor, dinlenemeyeceklerinden korkuyorduk.

Hepsinden önemlisi, yenilirlerse çok üzüleceklerinden korkuyorduk.

Unutamayacağım bir gün yaşadım 21 Ağustos'ta.

25-19

25-17

25-22

Unutamayacağım üç set yaşadım.

Türkiye Çin'i 3-0 yenerek Dünya Şampiyonu oldu.

Unutamayacağım bir Dünya Şampiyonası Finali yaşadım.

Tribünlerde yedi binin üzerinde Ankaralı vardı. Kızlarımızın samimiyetleriyle, içtenlikleri ve güzellikleriyle, mücadelelerindeki temizlik ve kaliteyle adetâ santim santim biriktirip son gün, en çok ihtiyaçları olduğu gün Çin'in karşısına bir ordu gibi dikmeyi başardıkları yedi binin üzerinde Ankaralı. Çin'e servis attırmayan, kızlarımızın kazandığı her sayıda dünyayı ayağa kaldıran, "Şampiyonluk geliyor" diye avaz avaz müjdeleyen, bırakınız tribünleri, merdivenleri dahi doldurmuş coşkun, heyecanlı, sevgiyle kükreyen yedi binin üzerinde alkış, yürek, çığlık duymanın, görmenin, bu gücü çocuklarımızın yanında hissetmenin boşuk, ama rıza dolu hıçkırığını yaşadım.

Başkent Voleybol Kampüsünün etrafını hâleleyen, içeri giremediği için üzülen, ama "Yaşasın, çok seyirci gelmiş." diye sevinen spor aşıklarını görmenin keyfini yaşadım.

Sağımda solumda eski Federasyon Başkanlarımız, hakemlerimiz, yöneticilerimiz vardı. Aynı anda hem ev sahibi olmanın, hem de bu günlerin tohumunu ekmiş bu kıymetli spor adamlarının misafiri olmanın hazzını yaşadım.

Yedi bin seyirciyle sırt sırta vermiş kızlarımız sahayı Çin'e dar ederken ben; "Biz sahiden de Çin'e karşı mı oynuyoruz?" duygusunun şaşkınlığını, sevincini, gururunu yaşadım.

Dünyanın hiçbir dilinde bu kategoriye "Yıldız" denmez. Uluslararası Federasyonların tabiri; "Youth'dur. Yani, gençlik, delikanlılık. Oysa hiçbir kategoriye "Yıldız" tabiri bu kadar yakışmaz. Yıldızlar gibi birer enerji kaynağı, ışık kaynağı, insanoğlunun yarına dönük umut kaynağıdır bu yaş grubu. Tıpkı elinizi uzatsanız dokunuvrekmişsiniz hissi veren yıldızlar gibi, saçlarını karıştıracağınız kadar yakınınızda, bu âna, bu güne ait; ama bir o kadar da uzağınızda, ne yaparsanız yapın erişemeyeceğiniz bir yücelikte. Yarına, belki sizin de artık var olmayacağınız bir geleceğe aittir Yıldızlar.

Dünyanın hiçbir dilinde bir sportif kategorinin bu kadar güzel ismi olmamıştır.

Ne mutlu bize ki hem çocuklarımız, hem bize verdikleri umutlar, hem de isimleri çok güzel.

Herhâlde başarı, bunca güzellikte sizin de azıcık payınızın olmasıdır.

Saygılarımla.

Hasan KULAÇ

Yıldızlarımız göklerde

16. sayıdan devamla...

O sayıda Avrupa Şampiyonluğunu yazmıştık.

Ece Avrupa'nın en iyisiydi.

Bu sayıda Dünya Şampiyonluğu var.

Dünyanın en iyisi olarak Damla var.

Çok yazıldı, çizildi ama bir de burada yazalım: Bütün bunlar Türk sporunun ilkleri.

Fakat halen armutun sapından, üzümün çöpünden umut bekleyenler var.

Oysa, iyi yanından bakarsanız umut orada işte, kürsüde, Kaf Dağı'nın ardında falan değil.

İki yıl kadar önce, FIVB sitesinden Mehmet Bedestenlioğlu'nun uyarısıyla aldığım bir haberi basınla paylaşmıştım. Çok dikkati çekmedi. Türkiye, altyapılara en çok yatırım yapan üç ülke arasına girmişti.

İşte bu yatırımların bir karşılığı olmalıydı.

Oldu.

Son iki ayda gelen şampiyonluklar o yatırımların meyvesi olabilir mi acaba?

Herşey bir yana, ülkemizin özellikle takım sporlarında alışık olduğu (!) bir

dünya şampiyonluğu yaşadık. Ağır-
lıklı olarak bu şampiyonluğu sayfala-
rımıza taşıdık.

Şampiyona organizasyonu da ka-
tılımcılar tarafından çok beğenildi.
Buna ilişkin görüşleri de bulabilirsiniz.

Rakamlar ve istatistikler, Türkiye'nin
en iyiler arasına girdiğini söylüyor. Bu
savla ilgili görüşleri rakiplere sorduk.

Zaman Gazetesinin usta foto mu-
habiri Ali Ünal şampiyona boyunca
Başkent Voleybol Salonundaydı. Her
verdiğimiz sayıya söylendi, her aldı-
ğımız sayıda keyiflendi. Ali Ünal'ın
objektifinden yansıyanlar da dergi-
mizde yerini aldı.

Elbette sporcular ve teknik heyetin
duyguları, düşünceleri. O coşku ve
hengâme içinde yakalayabildikleri-
mizdi onlar. Yoksa, birini diğerinden
ayımak olası değil.

Gazi Üniversitesi'nden Elif Öz'ün Düz-
ce'nin Bataklı Çiftlik köyünden voley-
bol izlenimleri çok keyifli. Türkiye'de
voleybolun ne denli sevildiğine, nasıl
bir halk sporu olduğuna kanıt niteli-
ğinde.

Ezcümlle, mutlu bir dergi sunuyoruz
sizlere.

Bu mutlulukların daim olması dileğiyle...

Yıldızlar Başbakan'la iftar yemeğinde

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın 2011 yılı içinde derece alan sporcu ve takımlara özel verdiği iftar yemeğine Dünya Şampiyonu Yıldız Bayan Milli Takımımız da katıldı. Millilerimizi masasında ağırlayan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Yıldızlarımızın Dünya Şampiyonluğunu kutladı ve sporcularımızla sohbet etti. İftar yemeğinde, EYOF Şampiyonu Yıldız Erkek ve Avrupa Şampiyonası hazırlıklarını sürdüren A Bayan Milli Takımlarımız da yer aldı.

Yıldız Kız Milli Takımımız, Ankara'da, Avrupa Şampiyonluğundan sonra Dünya Şampiyonluğu mertebesine de yükselerek tarihteki yerini aldı. İki oyuncumuzun "EN"ler listesine ikişer kez girmesi bu şampiyonluğu taçlandırdı

Yıldızlarımız Dünya Şampiyonu

Hasan Kulaç

Ankara, Yıldız Kız Dünya Şampiyonasına evsahipliği yaparken, kızlarımızın Dünyanın en iyisi olmasına da tanıklık etti. Şampiyonada Çin ikinci, Sırbistan da üçüncü sırayı elde etti.

12 Ağustos Cuma günü Türkiye'nin ev sahipliğinde start alan ve 9 gün süren şampiyonada 4 ayrı grupta 16 ülkenin milli takımı mücadele etti.

Ay-Yıldızlı kızlarımız, finale kadar sadece Çin'e karşı 3-1'lik bir yenilgi alırken, final maçındaki rakipleri

yine Çin oldu. 2007'de yapılan Dünya Şampiyonasının final karşılaşmasında 3-1 yenilerek 2. olduğu dev rakibine, bu kez boyun eğmeyen Yıldız Milli Takım, karşılaşmadan 3-0 galip ayrılarak Türkiye'ye, voleybol tarihinin ilk Dünya şampiyonluğunu getirdi.

Final müsabakasının ardından yapılan ödül töreninde şampiyonayı 3. sırada tamamlayan Sırbistan'a ödül ve madalyalarını Spor Genel Müdür

Vekili Mehmet Kocatepe ile FIVB Yönetim Kurulu Üyesi Endres Thorsten verirken, 2. olan Çin, ödül ve madalyalarını Gençlik ve Spor Bakanı Yardımcısı Yusuf Tekin ile FIVB Yönetim Kurulu Üyesi Abdelhadi Ghazali'den aldı.

Türk Milli Takımına ödül ve madalyalarını Gençlik ve Spor Bakanı Suat Kılıç, TVF Başkanı Erol Ünal Karabıyık ile Şampiyonanın Kontrol Komitesi Başkanı Marta Centeno verdi.

Şampiyonanın "EN"leri

Şampiyonanın "EN"leri arasında iki Türk Milli Takımı oyuncusu da yer aldı. Kaptan Damla Çakıroğlu, en iyi servis atan ve en değerli oyuncu seçilirken, libero Dilara Bağcı, en iyi manşet alan ve en iyi libero ödülüne layık görüldü. Damla Çakıroğlu'nun En Değerli Oyuncu ödülü, ülkemizin bir dünya şampiyonasında aldığı ilk en değerli oyunu ödülü anlamına geliyordu.

İlk şampiyonluk

Dünya Yıldız Kızlar Voleybol Şampiyonası final müsabakasında Çin'i 3-0 yenerek kupayı kaldıran Yıldız Milli Takım, Türkiye'ye tarihinin ilk Dünya Şampiyonluğunu getirdi.

2007 yılında Meksika'da yapılan Dünya Yıldız Kızlar Şampiyonasında yine Çin ile final oynayan ve o maçı 3-1 kaybederek Dünya ikincisi olan Yıldız Milli Takım, rövanşta güçlü rakibine şans tanımadı ve set bile vermeden 3-0 galip gelerek şampiyon oldu.

Tarihinde 5. kez katıldığı şampiyonada bu kez kupayı kaldırmayı başaran Türkiye, 1993'te Slovakya'da 6., 1999'da Portekiz'de 13., 2007'de Meksika'da 2. ve 2009'da Tayland'da 4. sırada yer almıştı.

Türkiye'nin şampiyonluğuyla sona eren organizasyonda, Şahin Çatma antrenörlüğündeki Yıldız Milli Takımın aldığı sonuçlar şöyle:

1. Tur A Grubu

Türkiye – Cezayir	(3 - 0)
Mısır – Türkiye	(0 - 3)
Türkiye – Polonya	(3 - 0)

2. Tur E Grubu

Türkiye – Almanya	(3 - 0)
Türkiye – Arjantin	(3 - 0)
Çin – Türkiye	(3 - 1)

Yarı final

Türkiye – Sırbistan	(3 - 2)
---------------------	---------

Final

Türkiye – Çin	(3 - 0)
---------------	---------

Ali Ünal'ın objektifinden Dünya Şampiyonluğunun kısa özeti...

Öyle bir gurur yaşattılar ki bize, 12 yıllık meslek hayatımda neredeyse hiç tatmadım bu duyguyu.

Ayaklarım her gün beni Başkent Voleybol Salonuna getirdi. Beynim de "İşi gücü bırak" diyordu, "Esas iş burada, oraya git" komutu veriyordu adeta.

Gittim ben de.

İyi ki de gitmişim.

Ben de Türkiye'ye dünyaları armağan eden kızlarımıza fotoğraflarla teşekkür etmek istedim.

Türk sporunun en üst yöneticisi Bakan Suat Kılıç, bu sevinç tablosuna gurur da katarak dahil oldu.

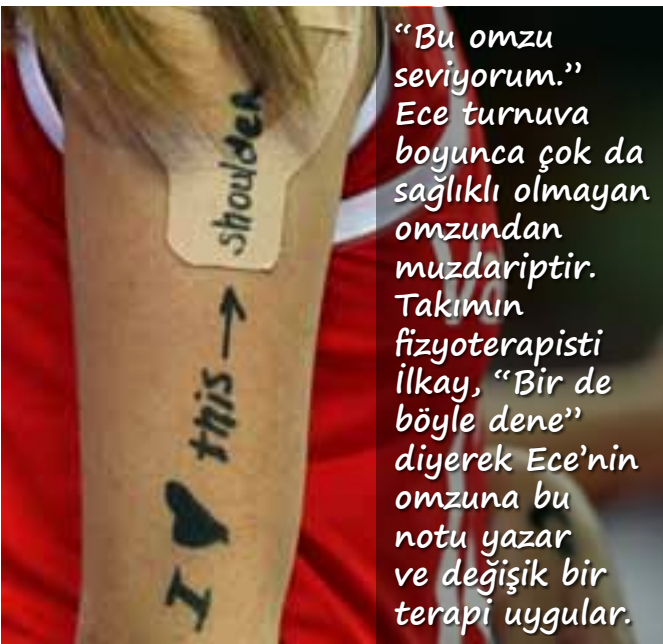
Çağla ve Dilara... Artık klasikleşen sevinç gösterilerinden birinde...

Ay-Yıldızlı kızlarımız, rakiplerini sportmence yenerken, objektiflere ilginç görüntüler de yansıdı.

"Bu omzu seviyorum." Ece turnuva boyunca çok da sağlıklı olmayan omzundan muzdariptir. Takımın fizyoterapisti İlkay, "Bir de böyle dene" diyerek Ece'nin omzuna bu notu yazar ve değişik bir terapi uygular.

Şampiyonlukta herkesin payı var ama o mütevazı insan, Şahin Çatma'nın rolünü yadsımak olanaksız. O kısa sürede oyuncularına birşeyler anlatmaya çalışıyor...

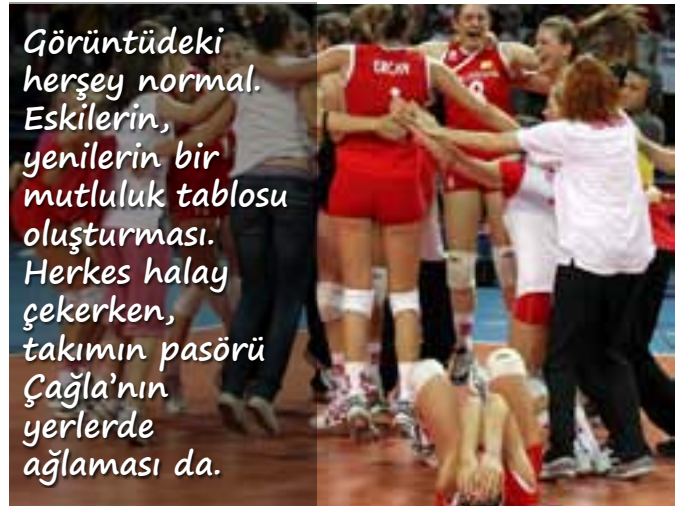
Bu mücadeledeki beşinci elin sahibini ben de bulamadım.

Aslı Kalaç... Onun neden havaya atılıp tutulduğunu bilen yok. Ama o andan fişkıran sevgiyi fark edebildiniz mi?

Sevinç... Bizim kızların en çok yaşadıkları duyguydu...

Görüntüdeki herşey normal. Eskilerin, yenilerin bir mutluluk tablosu oluşturması. Herkes halay çekerken, takımın pasörü Çağla'nın yerlerde ağlaması da.

Ceyda, Şeyma, Kübra, Damla ve diğerleri. Bu kenetlenmenin önünde hangi güç durabilirdi ki?

Spor, doğası gereği bazen de ağlatıyor işte...

Tatlı...

Takımın emektarlarından Sabriye Gönülkırılmaz'ın güzel gözleri ve mutluluk gözyaşları...

Biz kazandığımız için sevinçten, rakipler kaybedince üzüntüden gözyaşı döktü.

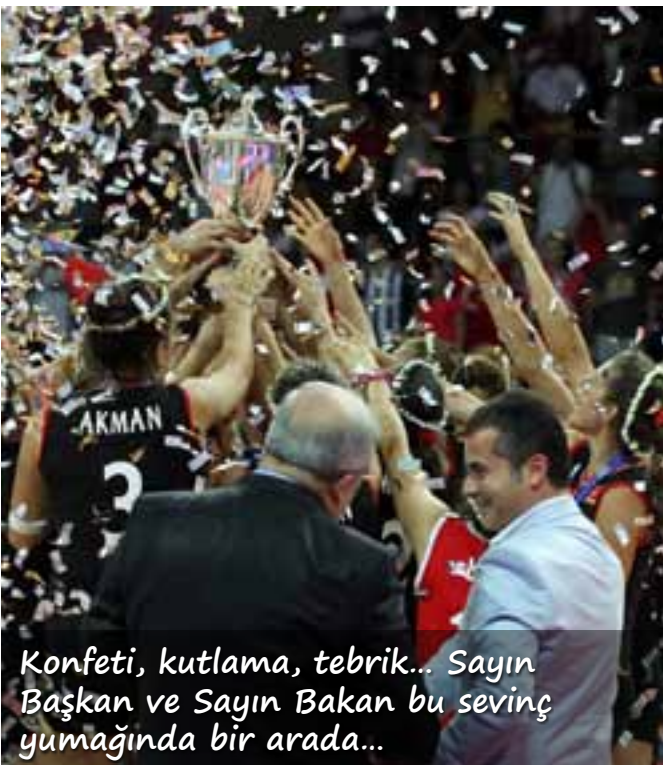
Turnuvanın kraliçesi Damla, kaptanımız...

Dünya Şampiyonluğunun yanı sıra, şampiyonada iki ödül birden kazanan Dilara'ya Bakan Çelik'ten özel ilgi...

Konfeti, kutlama, tebrik... Sayın Başkan ve Sayın Bakan bu sevinç yumağında bir arada...

"Biz güçlüyüz", "Duvar gibiyiz" yazıda kalmadı, uygulandı.

Abidin Dino'ya soru: Usta, mutluluğun resmi bu olabilir mi acaba?

Bir mutluluk tablosu... Türk sporunun her zaman göremediği cinsten...

12 şampiyon oyuncu ve genç kaptanları birlikte seviniyor...

Bu gurur ve sevinç, başarıya gönülden katkı sunan ailelerle paylaşılmaz mı hiç?

Eğlenmek hakkımız arkadaş...

Sonuca değil, oyuna sevindim

Başkan Karabıyık: "Sonuç böyle olmasaydı da inanın, bu oyun oynandıktan sonra mutluluğum daha farklı olmazdı"

Türkiye Voleybol Federasyonu (TVF) Başkanı Erol Ünal Karabıyık, "Çin karşısında oynanan oyun, bu çocuklara harcanan emeğin ve uygulanan projenin doğruluğunu ortaya koyuyor." dedi.

Başkan Karabıyık, Yıldız Kız Milli Takımın şampiyonluğuyla sona eren Dünya Yıldız Kızlar Şampiyonasının ardından yaptığı açıklamada, çok mutlu olduğunu belirterek "İnandığınız ve gerçekleşeceğini düşündüğünüz bir şeyin gerçekleştiğini görmek büyük bir mutluluk. Ben hiçbir zaman alt yapı hazırlıklarını skor odaklı düşünmedim. Kaçınıcı olduğumuz önemli değildi. Benim bugünkü mutluluğum Çin karşısında oynanan oyunun, bu çocuklara harcanan emeğin ve uygulanan projenin doğruluğunu ortaya koymasındadır." diye konuştu.

Tüm milli takım oyuncularına, ailelerine, antrenörlere, teknik kadroya, sporcuların kulüplerine sonsuz teşekkürlerini sunan Karabıyık, sözlerini şöyle tamamladı:

"Bu şampiyonluk, Türk voleybolu adına yapılan işlerin taçlandırılmasıdır. Sonuç böyle olmasaydı da inanın, bu oyun oynandıktan sonra mutluluğum daha farklı olmazdı. Alt yapılarda yapılan işlerin doğru olduğunu bu çocuklar kanıtladı. Bu iş dünyada da böyle yapılıyor. Bu çocuklar kendi akranları, dünya voleybolunda söz sahibi ülkelerde nasıl yetişiyorlarsa öyle yetişmeliler. En az onlara yapılan yatırım kadar yatırım yapılarak yetişmeliler. Bu yöntemin doğru olduğuna inanıyorum. Bunu benim yönetimim de benden sonra gelen yönetimler de böyle yapmalılar."

Karabıyık, turnuvanın başından beri Çin ile final oynayacaklarını bildiklerini dile getirerek şöyle konuştu:

"Bu bilgelik anlamında değil, turnuvanın genel yapısına baktığımızda bu duyguyu taşıyorduk. Tüm takım aynı fikirdeydik. Sırbistan maçı sonrası Şahin hocanın doğum gününü kutlarken kızlar bana (başkanım sen rahat ol, biz bu işi 3-0 halledeceğiz) dediler. Ben de buna inanıyordum ama onları biraz tetikte tutmak lazımdı. (Oynanmayan maç peşinen kazanılmaz) diyerek onları biraz endişeye sevk etmeye çalıştım."

Çin karşısında oynanan final maçının beklentilerinin çok üzerinde olduğunu ifade eden Karabıyık, sözlerini şu şekilde tamamladı:

"Ben sahada yıldızları mı izliyorum, A takımı mı izliyorum gerçekten bilemedim

ve hayretler içinde kaldım. Neredeyse hiç hata yapmadan bir makine gibi çalıştılar. Bütün oyuncular görevini tam anlamıyla yaptı. Zaman zaman gözlerimiz doldu ağladık. İnancın gerçekleştiğini görmek büyük bir mutluluk."

O, sevimli bir dev: Kübra Akman

Arkadaşlarının sevgilisi. Çin maçının kazanılmasında büyük emeği var. Her geçen gün kendini aşıyor ve iyi oynadığında kendini beğeniyor

Milli takımın kendini her geçen gün geliştiren, yenileyen bir üyesi var: Kübra Akman.

"Sayı makinesi" olarak da nitelendirebileceğimiz Kübra, şampiyona boyunca bir yıldız gibi oynadı; takımın hem sayı hem savunmada çok önemli bir aktörüydü. Üst düzey yardımlaşma duygusu, kazanma azmi ile de arkadaşlarına güven aşıladı, gerektiğinde sorumluluk aldı ve özellikle son Çin maçında serilediği performansla galibiyetin baş aktörlerinden biri oldu.

Voleybola Bursa'da başladı

Kübra Akman voleybola Bursa'da başlamış. Boyu çok uzun olduğundan öğretmenler tarafından keşfedilmiş ve yönlendirilmiş. O öğretmenlerinin de ellerine sağlık, sağ olsunlar.

Boyu ile ilgili bilgi verirken, ailesinde fazla uzun insan bulunmadığını ama dedesinin 2 metre boyunda olduğunu belirten Akman, "Sanırım ben dedeme çekmişim." diyor.

Çok ağır çalıştık

Çalışma temposu çok ağır olduğu için bazen çok yorulduklarını kaydeden Akman, "Bazen artık bırakmak istediğim oluyor. Gelişmek için çok çalışmak gerekiyor. Henüz çok yeniyiz." diye konuştu.

Avrupa Şampiyonasından Dünya Şampiyonasına kadar uzanan süreçte motivasyonunu üst düzeyde tutmayı nasıl başardığı sorulduğunda, "Aslında bunu istediğim düzeyde başaramıyorum ama arkadaşlarımda da yardımıyla üst seviyede tutmaya çalışıyorum" ifadelerini kullandı.

Finalde, Çin maçında yüreğini sahaya koyarak oynadığını anlatan Akman, sözlerini şöyle tamamladı:

"Gerçekten çok mutluyum. Böyle oynamayı öğrendim. Bundan sonra her maçta aynı performansı sergilemeyerek oynamayı düşünüyorum."

Dünya Şampiyonu Yıldız Kız Milli Takımın başarılı pasörü Çağla Akın: **Buralarda olmak gerçekten güzel**

Milli Takımın pasörü şampiyonluğu yorumladı: “Geçen süreçte dönüp kendime bir bakıyorum da bugün buralarda olmak gerçekten çok güzel.”

Yerli yabancı herkesin beğenisini kazandı Çağla bu şampiyonada. Takımı için terini son damlasına kadar akıttı. İyi oynadı, bir o kadar da sempatikti. Görevini çok iyi yaptı.

Ne olur ne olmaz, Çağla'yı da dergimize konuk edip tanıştıralım istedik.

Çağla Akın, voleybola VakıfBank Güneş Sigorta'da smaçör olarak başlamış. Son 3 yıldır pasör pozisyonunda görev alıyor. Süreci şöyle özetliyor:

“Gerçekten kendimi çok geliştirdim. Geçen süreçte dönüp kendime bir bakıyorum da, bugün buralarda olmak gerçekten çok güzel.”

İki yıllık emek

Tam iki yıldır bu şampiyonluk için çalıştıklarını ve buna çok inandıklarını dile getiren Akın, “Hem teknik, taktik hem de moral, motivasyon anlamında çok iyi hazırlandık. Hedefimiz şampiyonluktu ve buna ulaştığımız için yaşadığımız mutluluk tariff edilemez” diyerek duygularını dile getiriyor.

Aile gibi olduk

Ocak ayından bu yana kamp yaptıklarını ve takım arkadaşlarıyla aile gibi olduklarını kaydeden Milli Pasör kısa söyleşimizde sözlerini şöyle tamamladı:

“Aile gibi olduk adeta. Saha içinde ve dışında birbirimizin gözünün içine baktığımızda ne hissettiğimizi anlar duruma geldik. Özellikle sahada hiç zorlanmıyoruz. O an

arkadaşımın suratına baktığım zaman (yardım et bana) ya da (hadi Çağla) dediğini anlayabilir duruma geldim. Müthiş bir jenerasyonuz biz bana göre. İnşallah böyle devam ederiz.”

Eski milli hentbolcu olan anne ve babasının kendisiyle gurur duyduğunu dile getiren Akın, bundan sonraki hedefini A Milli Takımda yer almak olarak açıkladı.

Yıldız Milli Takımın Ceylan'ı

Milli Takımın adına benzer bir oyuncusu Ceylan Arisan, yaşadığı mutluluğun tarif edilemez olduğunu söyledi. İnanıp istedikten sonra her şeyin mümkün olduğunu belirten Arisan, "Evet çok büyük emekler verdik, iki yıl boyunca şampiyonluğun hayallerini kurduk, planlarını yaptık. Ama sonunda başardık. Gururlu yuz." dedi.

Yıldız Milli Takımın başarılı oyuncularından Ceylan Arisan, voleybola İzmir'de, Karşıyaka Kulübü'nde başladığını ve o günden bu yana çok büyük gelişim gösterdiğini kaydetti.

"Maçlardan önce uğur getirmesi için yaptığın bir şey var mı?" sorusuna ise "Özel bir uğurum yok ama bir karşılaşmaya çıkmadan önce totem olarak yatağımı çok düz-

gün bırakıp, üzerine maçtan sonra giyeceğim kıyafetlerimi koyarım." yanıtını verdi.

Arisan ailesinde, yıldız kategorisinde iki Avrupa, bir de Dünya Şampiyonluğu bulunuyor. Madalyalardan biri basketbolcu babaya ait. Kazandığı bir Avrupa Şampiyonluğu madalyasıyla babasına yetişen Ceylan, Dünya Şampiyonluğu ile aradaki farkı hayli açmış durumda.

Takımın cengaveri Şeyma

Aldığı sayılarla Yıldız Milli Takımının başarısına büyük katkı sağlayan Şeyma Ercan da başarılarında emeği geçen herkese teşekkür ederek "Voleybola adımımı attığım 6 yıl önce bunları sadece hayal ediyordum. Aynı yıl içinde hem Avrupa

hem Dünya Şampiyonu olmak çok farklı bir mutluluk. Sabah kalktığımda şampiyon olduğumuza inanmakta güçlük çektim. Aynı şaşkınlığı Avrupa Şampiyonu olduğumuzun ertesi gün de yaşamıştım. Umarım, aynı şaşkınlıkları genç ve A Milli

Takımlarda da yaşarız. Bu tadı aldık, bir daha bırakmak istemiyoruz." diyerek duygularını dile getirdi.

Ercan, uğur olarak ayakkabılarının bağcıklarını mutlaka sahaya çıkıttıktan sonra bağladığını sözlerine ekledi.

Damla Çakıroğlu: Tarih yazdık

Dünya şampiyonu olan Yıldız Kız Voleybol Milli Takımının kaptanı Damla Çakıroğlu'nun Dünya Şampiyonluğu ile ilgili görüşleri şöyle:

"Duyularımı ifade etmekte zorlanıyorum. Ama Avrupa şampiyonluğunun tesadüf olmadığını herkese gösterdiğimizi düşünüyorum. Bu takımda oynamaktan gurur duyuyorum. Final karşılaşmasında seyirci desteği inanılmazdı, salonda müthiş bir atmosfer vardı. Biz hep hedefe odaklandık. Bunun için çalıştık ve birbirimizle çok iyi geçindik. Motivasyonumuzu hep yüksek tuttuk. Birbirimizi ne kadar sevdiğimizi sahanın içinde de göstermeye çalıştık ve ben bunu başardığımı düşünüyorum."

Kendilerinden sonraki nesillerin çok zorlanacağını ifade eden Damla, "Şampiyonluğa alıştık ama ben onların da büyük başarılar imza atacaklarına eminim. Biz yoğun kamp dönemlerinden geçtik ve bu tempoyu pozitif yöne çevirmeye çalış-

tık. Bunu da başardık. Turnuva psikolojik anlamda zorladı bizi, inanılmaz yıprandı. İyi bir takım olduğumuzu biliyorduk ama zaman zaman öyle zor anlar oluyordu ki, bunu da takım ruhuyla iyiye çevirmeye önemliydi." ifadelerini kullandı.

Şampiyonanın en değerli ve en iyi servis atan oyuncusu ödülleri alan Damla Çakıroğlu, bununla ilgili olarak "Ödüller bir yana şampiyon olmak benim için en büyük hediyeydi, şampiyonluğun üzerine bal kaymak oldu" dedi.

Ecem Alıcı: Kenarda beklemek zor

Milli takım oyuncularından Ecem Alıcı oyuna kenardan girmenin ilk 6'da başlamaktan daha zor olduğunu vurguladı. Alıcı, şöyle konuştu:

"Kenarda her zaman hazır olmak zorundasın çünkü takımının sana ne zaman ihtiyaç duyacağı belli olmuyor. Karşılaşmayı kenardan sürekli takip etmek ve maça anında adapte olmak zorundasın. Biz de kenarda maçı oynuyoruz aslında. O yüzden kenardan girmek ilk 6'da olmaktan

daha zor. Maça girdiğin anda üzerinde büyük bir baskı oluyor. Bunu bir anda atmak güç ama elimden geldiği kadar iyi oynamaya çalıştım. Umarım olmuştur."

Ev sahibi olarak şampiyonluğa ulaşmanın tarifi olmayan bir duygu olduğunu anlatan Alıcı, "Biz bu takımla 2 yıldır beraberiz. Bu süreçte kamplarımız çok yorucuydu. Birçok fedakarlıkta bulunduk. Tatil yapmadık ama bunlar tatlı zorluklar." dedi.

Nursevil Aydınlar: Herkese teşekkür

Yıldız Milli Takımın ikinci pasörü Nursevil Aydınlar da çok mutlu olduğunu belirterek şunları söyledi:

"Bizim takımımızın en büyük özelliği ilk 6 dışındaki tüm oyuncuların da maça aynı katkıyı sağlayabilmesi. Oyuna yedekten giren herkes maça çok iyi adapte oldu. Hepimiz bu başarıdan dolayı çok mutluyuz ve ailemize, başkanımıza, antrenörlerimize ve bizi destekleyen herkese çok teşekkür ediyoruz."

TVF'den şampiyonlara mesaj

Türkiye Voleybol Federasyonu Dünya Yıldız Kızlar Şampiyonasında elde edilen başarıda emeği geçenlere bir basın açıklamasıyla teşekkür etti.

"21 Ağustos 2011 günü sona eren FIVB Yıldız Kızlar Dünya Şampiyonasında, ülkemize, Türk spor tarihinin olimpiik takım oyunlarındaki ilk dünya şampiyonluğunu getiren Yıldız Kız Milli Takımımız ile gurur duyuyoruz." denilen açıklamada, şu ifadeler yer aldı:

"2 yıl boyunca durmak, yılmak, yorulmak bilmeden çalışarak bu görkemli sonucu fazlasıyla hak eden yiğit sporcularımıza, sporcularımızı var eden, el emeği, göz nuru ile büyüten, yürüten, yetiştiren, okutan, spora yönlendiren ve TVF'ye emanet eden fedakâr ailelerine, eğitim hayatları süresince sporcularımızı okutan, onları eğiten ve voleybolu sevdiren, sporcu olmalarını kolaylaştırarak yollarını açan, ilköğretimden itibaren tüm okullarına, tüm öğretmenlerine, spor hayatlarının başından itibaren gelişimlerinin her aşamasında sporcularımıza bir şeyler katan, yeni beceriler veren, gelişmelerini sağlayan tüm kademelerdeki tüm antrenörlere, bu değerleri Türk voleyboluna kazandıran, onları daha iyi voleybolcu olmaları için yüreklendiren, renklerine bağlayan, takım olmayı öğreten, her anlamda destekleyip güç katan ve yetiştiren kulüplerine, bu takımın ve sonucun meydana gelmesinde pay sahibi olan gelmiş geçmiş tüm milli takım antrenörlerine, Dünya Şampiyonası

öncesi ve esnasında sporcularımızı hazırlayan, geliştiren, sevk ve idare eden, taktik, moral ve destek veren, baş ve yardımcı antrenörü, istatistik uzmanı, doktoru, fizyoterapisti, masörü, menajeri ve koordinatörüyle teknik heyetimize, çocuklarımıza inandıklarını her fırsatta vurgulayarak cesaretlendiren, teşvik eden Spor Genel Müdürlüğümüze, çocuklarımızın emniyet ve özgüven duygularını üst düzeye taşımalarına ve kamuoyunda voleybolun bir kez daha ışıldamasına, yazarak, fotoğraflayarak, televizyondan yayınlayarak, hikaye edip yücelterek zemin hazırlayan, katkı sağlayan Türk basınına, dünya voleybol kamuoyunu gıpta ve hayretler içinde bırakan görkemli müzikalitesi ve hayal dahi edilemeyecek tezahürat desteğiyle sahada, milli formamızın hakkını veren sporcularımızın en büyük desteği, gücü olmayı başaran muhteşem Ankara seyircisine, projenin hayata geçtiği günden bugüne, iki yıl boyunca takımımızın ağabeyi, ablası olmayı başaran, FIVB'nin 'kusursuz' olarak nitelendirdiği, dünyaya emsal bir dünya şampiyonası organize eden, şampiyona süresince kendini adarcasına çalışıp koşturan, didinen TVF personeline, organizasyonda görev almaya koşan, her biri üniversiteli, dünya dillerine hakim, şık, disiplinli ve özverili çok sayıda voleybol gönül-

lüsüne, şampiyonayı duyurmamıza, başkentimizi pano ve afişlerle donatıp giydiren çok büyük destek veren Ankara Büyükşehir Belediyesine, teşekkür ediyoruz."

2 yıl önce, dünya voleybolunu yakalamanın tek yolu, dünya starlarını, küçük yaşlarındayken, başarılarını alıp gitmeden yakalamak ve o dünya starlığı yolculuğuna onlarla birlikte çıkmaktır diyerek başlattıkları ve 2 yıl boyunca sürdürdükleri projenin son bir yıl içinde, 1 Avrupa sekizinciliği (yıldız erkek), 1 olimpiik gençlik şampiyonluğu (yıldız erkek), 1 Avrupa şampiyonluğu (yıldız bayan), 1 olimpiik gençlik üçüncülüğü (yıldız bayan) ve Türk spor tarihinde bir ilk olan dünya şampiyonluğu ile taçlandırıldığı kaydedilen açıklama, şöyle sonlandırıldı:

"Bu başarı hepimizindir, çünkü bunu hep birlikte yaptık. Türk spor ve Türk voleybol camiasına teşekkür ediyoruz. Halkımıza teşekkür ediyoruz. TVF, voleybolun yalnızca kulüplerin ya da yalnızca millî takımların sporu olmadığını, takım sporu olduğunu ve idari boyutta, voleybol olgusunun, ancak ve ancak kulüpleri ve millî takımlarıyla birlikte takım olgusuna dönüşebileceğini söylemeye, tüm adımlarını buna yönelik atmaya devam edecektir."

Ekip olarak inandık ve başardık

Dünya şampiyonu Yıldız Kız Milli Takımın Antrenörü Şahin Çatma, en tepeden en aşağıya kadar tüm ekip inanıp başardıklarını belirterek, elde edilen sonucun ekip çalışmasının ve sistemin ürünü olduğunu söyledi

Yıldız Kız Milli Takım Dünya Şampiyonluğu kupasını kaldırırken, bu başarıda çok önemli paya sahip Antrenör Şahin Çatma tüm alçakgönüllülüğüyle biraz kenarda durdu.

Milli Takımda görev yapmanın, voleyboldan para kazanan her Türk antrenör için önce bir görev olduğunu ve gurur verdiğini her konuşmasında dile getiren Çatma'nın Dünya Şampiyonluğu ile ilgili görüşleri şöyle:

"Bu görev bugün bana verildi. Yarın bir başkası burada olur. Önemli olan Milli Takımın başarısı ve sistemin sürmesi. Sistemin devamı Türk voleybolu için gerçekten çok önemli. Biz de bu sistemin bir parçasıyız. Ben ya da başkası farketmez. Ama şunu söylemeliyim ki, yaşanan süreç salt Avrupa ve Dünya Şampiyonalarıyla ilgili değil. Asıl amaç, bir sistem oluşturmak."

Dünya Şampiyonluğuna uzanan sürecin 2007 yılında yapılan il karmalarıyla başladığını anlatan Çatma, "Alt yapıya yapılan çalışmalarda 2007 yılından bu yana gelen sürecin sonunda, bu yıl Ocak ayında Marco Aureilo Motta, biz ligde görevde olduğumuz için bu takımın başına geçerek, yıldız kızları Avrupa Şampiyonu yaptı. Marco'dan sonra bizi daha zorlu bir süreç bekliyordu. Çünkü biz Dünya Şampiyonasına, Avrupa şampiyonu olmuş bir takımla çıktık. Üzerimizdeki baskı çok daha fazla oldu" diye konuştu.

İşimiz daha da zorlaştı

Voleybolda aynı yıl içinde hem Avrupa hem Dünya şampiyonu olan başka bir takım olmadığını belirten Çatma, takımının çok iyi oyuncularından oluştuğunu ve bu baskıya rağmen çok iyi bir iş çıkardıklarını dile getirdi. Çatma, şöyle devam etti:

“Artık çita yükseldi. Bundan sonra işimiz daha zor. Avrupa Şampiyonası'nın ardından EYOF, ondan sonra da Dünya Şampiyonası geldi. Bu kadar yoğun bir programda hem Avrupa hem Dünya şampiyonu olmak ancak güçlü takımların yapabileceği bir iş. Bizim takımımız gerçekten çok güçlü bir takım. Biz ekip olarak çok iyidik. En tepeden en aşağıya kadar tüm ekip inandık ve başardık. Bu başarı ekip çalışmasının ürünüdür. Bu ekibi ve bu sistemi yaratan da Federasyon Başkanımız Erol Ünal Karabıyık'tır. Kendisi başarılı bir çalışma yapmıştır. Bütün tebrikler onundur.”

Mücadeleyi bırakmadık

Şahin Çatma, “Bu süreçte sizi teknik, taktik, fiziksel ya da mental olarak en çok ne zorladı?” sorusuna şu yanıtı verdi:

“Aslında Türk sporcusunun en büyük eksikliği mental eksiklikler ama biz takım olarak bu anlamda zorlanmadık. Yarı finalde karşılaştığımız Sırbistan'a kısa bir süre önce ay EYOF yarı finalinde yenilmiştiğimiz ama bu bizi etkilemedi. Dünya Şampiyonası yarı finalinde çok zorlu bir maçta pes etmeden, mücadeleyi bırakmadan Sırbistan'ı 3-2 yendik. Aynı şekilde finalde eşleştığımız Çin'e de 2. tur E Grubu'nda 3-1 yenilmiştiğimiz. Bu yenilgi bizi korkutmadı ve finalde Çin'e set bile vermedik. Bunlar kızlarımızın mental açıdan ne kadar sağlam durduğunun göstergesidir.”

Dünya Şampiyonlarına Vakıfbank'tan ödül

Vakıfbank Genel Müdürü Süleyman Kalkan, Dünya şampiyonu Yıldız Kız Millî Takımına birer tam altın hediye etti.

Kalkan, ödül töreninde yaptığı konuşmada, "Bu takıma sponsor olurken ne kadar doğru bir karar verdiğimiz bugün ortaya çıkıyor." dedi. Vakıfbank olarak voleybola gönül verdiklerini ve bu branşa olan desteklerinin 25 yıldır kesintisiz devam ettiğini kaydeden Kalkan, "Son iki yıldır federasyonunuzun başlattığı çalışmalara bakarak Bayan Millî Takımların ana sponsoru olmaya karar vermiştik. Ne kadar doğru bir karar verdiğimiz bugün ortaya çıkıyor." dedi.

Sponsorluklarının Yıldız Millî Takıma da uğurlu geldiğini kaydeden Kalkan,

"Önce Avrupa, arkasından Dünya Şampiyonu oldular. Hepsini tek tek tebrik ediyorum ve başarılarının devamını diliyorum. Türkiye'de voleybolun gerçekten farklı bir ivme kazandığını görüyoruz. Bunda Federasyonun büyük katkıları olduğunu düşünüyorum. Sizlere de teşekkür ediyorum. Vakıfbank olarak yanınızdayız. Bundan sonra da sizleri desteklemeye devam edeceğiz" diye konuştu.

Karabiyik'tan teşekkür

Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabiyik da Yıldız Millî Takım oyuncularının azmedip inanarak iki yıl önce verdikleri sözü tuttuklarını söyledi. Oyunculara, antrenörlere, aileler ve

sporcuların kulüplerine teşekkür eden Karabiyik, "Bu arada bir de bizim gibi onlara güvenen ve onları destekleyen, onların da formalarında gururla taşıdığı bir marka var: Vakıfbank. Yıldız Millî Takıma ve 25 yılı aşkın süredir istikrarla voleybola verdikleri destekten dolayı teşekkür ediyorum. Bizimle birlikte olmanız, bizim için yeterli ama bu armağandan dolayı kızlarımız adına tekrar teşekkür ediyorum." ifadelerini kullandı.

Türkiye'nin 2020 Olimpiyat Oyunlarına ev sahipliği yapmak için adaylığını açıkladığını anımsatan Karabiyik, "İşte size 2020'nin A Millî Takımı. 2020 Olimpiyatlarında, ülkemizde, bir madalya daha hediye edecekler Türk milletine." dedi.

Türk voleybolu olağanüstü etkileyici

Voleybolda gerçekten iyi bir ülke olduğunuzu biliyorum. Ankara ve ülke genelindeki programlarınızı, projelerinizi duyunca daha çok etkilendim

Ankara'daki Dünya Şampiyonası sırasında bir güzel insanı da konuk ettik. Güzelliği, fiziğinden ruhuna mı yansıdı, ruhundan dış görüntüsüne mi anlamadık.

Ülkemiz, ev sahipliği yaptığı organizasyonlarda çok sayıda CEV, FIVB delegesini ağırladı ama hiç biri Şampiyona Kontrol Komitesi Başkanı Marta Centeno O. de Sajche (Guatemala) kadar etkilemedi. Güleç yüzüyle insanları sıkmadan, üzmeden bir şampiyona yönetti.

Yoğun mesaisi arasında bir kaç soruluk bir söyleşi yaptık kendisiyle...

Ülkeniz Guatemala'yı ve oradaki voleybolu anlatır mısınız?

Guatemala Meksikanın güneyinde bir orta Amerika ülkesi. Amerika kıta şampiyonasında başarılı olacak bir takım yaratmaya çalışıyoruz. İyi bir program takip ediyoruz ama seviyemiz burada, Türkiye'de gördüğüm seviye kadar iyi değil. İleride daha iyi olmasını arzu ediyoruz.

Voleybol Kariyeriniz hakkında bilgi verir misiniz?

13 yaşında voleybol oynamaya başladım. İlk kez 14 yaşında Pan Amerikan oyunları için ulusal takıma seçildim. Sonraki 20 yıl boyunca milli takım forması giydim. Bahsettiğim 20 yıl sonra kulübüm ve ulusal takımdan emekli oldum. Son turnuвам 2001 yılında ül-

kemdeki Pan Amerikan oyunlarıydı. Halen FIVB İdari Başkan Vekiliyim.

Klasik olarak, organizasyon hakkındaki görüşlerinizi sormak durumundayım...

Burada turnuva Türkiye Voleybol Federasyonu tarafından gerçekten çok iyi organize edilmiş ve hazırlanmış. Bu tarz organizasyonlardaki tecrübenizi ve deneyimlerinizi çok iyi bir şekilde gösteriyor. Federasyonunuzu bu yönden de tebrik ediyorum. Nilüfer, Mehmet ve Hasan'a profesyonelliğinden dolayı ayrıca teşekkür ediyorum. Burada gerçekten önemli ve kritik işleri büyük bir titizlik ve uzmanlıkla yerine getiriyorlar.

Türk voleybolunun seviyesi hakkındaki izleniminiz nedir?

Bana göre Türk Voleybolunun seviyesi, olağanüstü etkileyici. Voleybolda ger-

çekten iyi bir ülke olduğunuzu biliyorum. Ankara ve ülke genelindeki programlarınızı, projelerinizi duyunca daha çok etkilendim. Dünyanın çoğu ülkesinde bu seviyede voleybolun eksikliği hissedilmekte. Türk takımının seviyesinin bu kadar iyi olduğunu bilmiyordum ama gelecekte bu takımla Avrupa ve dünyada bir çok başarıya imza atacaksınız, buna inanıyorum.

Son soru kişisel; güzelliğinizin sırrı ne?

Güzelliğim, varsa eğer, benim değil. Annemle babamın eseri. Genlerimizden gelen bir özellik olduğumu düşünüyorum. Avrupa güzelliği de denebilir. Zira anne ve babam İrlanda ve Almanya'dan Guatemala'ya gelmişler. Tekrar söylüyorum, benim değil onların eseri, eğer bir güzellik varsa...

En iyiler arasındayız

Otoriteler, saha sonuçlarının yanı sıra, organizasyon, alt yapı yatırımı ve uygulamadaki başarının etkisiyle Türk voleybolunun dünyada önemli bir rol oynadığını söyledi

Yıldız Kız Milli Takımımız, 2007'de finalde kaybettiği şampiyonluğu Ankara'da, hem de aynı takımı, yani Çin'i yenerek kazandı. Bu, Türkiye'nin ilk dünya şampiyonluğu idi

Bu önemli sonuca, Bayan Milli Takımlar Antrenörü Marco Aurelio Motta başka bir açıdan baktı.

Şöyle dedi Motta, "Dikkat et. Son üç dünya şampiyonasında yarı final oynayan iki takımdan biriyiz. Diğer takım ise Sırbistan. Üstelik biz ikisinde de final oynadık, birinde yarı finalde kaybettik. Şimdi de şampiyon olduk.

Alınan sonuçlar, istikrar, gelinen nokta bizi dünyada en iyiler arasına soktu. Herkes bizden ve yükselişimizden söz ediyor. Kimse şampiyonluğumuzu sürpriz olarak değerlendirmiyor.

Ayrıca, sadece saha sonuçları da değil bizi zirveye çıkartan. Dünya Şampiyonası A Takımlar kalitesinde düzenlendi. Organi-

zasyon tek kelime ile mükemmeldi.

Şimdi, herkes bizimle hazırlık maçı yapmak istiyor. Bu da seviyemizi konfirme ediyor."

Hocanın bu saptamasını referans kabul edip Dünya Şampiyonası sırasında çeşitli görüşlere başvurduk ve "Son üç dünya şampiyonasında Sırbistan'la birlikte yarı final oynayan iki takımdan biriyiz. İkisinde de final oynadık, birinde yarı finalde kaybettik. Bu sonuçlar Türkiye'yi dünya voleybolunun neresine koyar? sorusunu yönelttik. Organizasyona dair değerlendirme de istedik.

İşte aldığımız yanıtlar...

Alman Milli Takımı Antrenörü Jens Tietböhl

Bence çok iyi bir organizasyon. Çok iyi bir atmosfer var. Gerek maçların yapıldığı salonlar, gerekse kaldığımız oteller... Çok iyi organize edilmiş. Şampiyonadaki tüm

takımlar çok güçlü ve oynanan voleybol seviyesi oldukça yüksek.

Türkiye zaten voleybolda söz sahibi olan bir ülke. Son üç dünya şampiyonasındaki başarıları da bunun kanıtı. Ancak bu seneki Sırbistan maçında Sırbistan için biraz üzülüm çünkü seyirci desteği ve salondaki atmosferin onları çok etkilediğini düşünüyorum. O olmasaydı belki de sonuçlar daha farklı olabilirdi. Ayrıca Türkiye'nin bu başarısı gençlere ve gençlerin yetişmesine verdiği önemi de gayet açıkça göstermektedir.

Japonya Milli Takımı Antrenörü Ichiro Hanzawa

Hergün buraya gelirken kendimi iyi hissediyordum. Şampiyona, çalışanlar ve salonlar gerçekten üst seviyeydi. Herkes iyi bir iş çıkardı ve güzel bir organizasyonun daha altına imza attılar. Japonya olarak çok zorlu maçlar oynadık ve şampiyonadan önce sadece 1 hafta çalışabildik, bu

yüzden takım birlik ve beraberliğini sağlamak zor oldu çünkü hepsi farklı takımlarda oynuyorlar.

Türk ve Sırp voleybollarının güçlü ve başarılı bir şekilde ilerlediğini düşünüyorum. Turnuvada Türkiye ve Sırbistan'la karşı karşıya gelmedik. Sırbistan bizden takım olarak daha uzun ve güçlü. Türkiye de öyle. Başka bir turnuvada oynarsak onlara karşı oynayıp kazanmak istiyoruz ancak bizim daha çalışmamız gereken şeyler var. Açıkçası, Türkiye'de voleybolun bu denli popüler olduğunu bilmiyordum. Voleybola aşırı derecede bir ilgi var ve taraftarlar Türkiye maçlarında salonu dolduruyorlar. Bu yönüyle Japonya ve Türkiye birbirine çok benziyor. Ayrıca salonun hemen yanında bir okul var ve hep gençleri salonda görüyorum. Türkiye'nin son 6 senedeki başarısını voleybolda gençlere verilen önem ve eğitimin bir sonucu olarak değerlendirebiliriz.

FIVB Delegesi Thorsten Endres

Türkiye zaten dünya voleybolunda rol sahibi bir ülke. Hem bir sürü turnuvalar düzenliyor, hem de yurt dışındakilere katılıyorsunuz. Bunun sonucu olarak oyuncu yetiştiriyorsunuz. Bir sürü okullar var, spor salonları var ve buna devam ederseniz çok daha iyi bir yere sahip olacağınızı düşünüyorum. Çok daha iyisi için yapıla-

Milan Grsic

Andrzej Pec

cakları ise zaten yapıyorsunuz; sağlam bir temel ve altyapı oluşturmak.

Sırbistan Baş Antrenörü Milan Grsic

Türkiye Voleybol Federasyonu yıllar önce altyapıda bir program başlattı ve belli bir plan çerçevesinde bu programı uygulayarak bugünkü başarılarına ulaştı. Bu konuda Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Sayın Erol Ünal Karabıyık'ı çok takdir ediyorum. Gerçekten de çok zeki bir insan. Aynı durum Sırbistan Voleybol Federasyonu ve başkanı için de geçerli. Bizim federasyonumuz da aynı plan ve program doğrultusunda yıllardır çalışmakta. Bunun sonucunda da hem bayanlarda hem de erkeklerde son yıllarda kayda değer başarılar elde ettik. Elbette bunda Sırbistan'da voleybolun popüler olmasının da payı var.

Polonya Baş Antrenörü Andrzej Pec

Türkiye'de özellikle bayan voleybolu çok gelişmiş. Bunu alınan sonuçlardan da kolayca görebiliriz. Türk takımlarıyla ilk olarak 2001 yılında Hırvatistan'da karşılaştık ve daha sonra 2002 yılında Tayland'da karşılaştığımızı hatırlıyorum. O günlerden bu zamana Türk voleybolu çok aşama kaydetmiş. Bunu açık görüyorum.

Sezgin Kaymaz
TVF İcra Kurulu
Koordinatörü

İngilizce bildiğimi belli etmek için, bu yazının başlığını şöyle yapacaktım:

"When the goings get though, the though get going!"

Amerika'nın gelmiş geçmiş en büyük futbol antrenörü Vince Lombardi'nin veciz sözü. İngilizce biliyorum ya; tercüme ediyim:

"İşler çetinleşince, çetin cevizler işe koyulur."

Trabzon'da böyle olmadı mı Allah aşkına? EYOF'un tozunu atmadı mı bizim Filenin Bidıkları? Hani Ankara'da işler ters gitmişti Avrupa Şampiyonasında da bir yenseler Yarı Finale çıkacakları Sırbistan'a yenilince çok üzülmüş, kahrolmuşlardı?

Hani biz de hem onlar üzüyor diye, hem de bazıları çarşı pazar fellik fellik kına arıyor diye kahrolmuştuk?

İşler çetinleşmişti hani?

Hani ruhu çopurları, yüreği çolpaları, gönlü çakır çukurları yolun kenarına atmış, yalnızca zorlu ve de illâ ki çetin adamlara yer ayırmıştı uluslararası voleybol dünyası?

Bizim bıdıkların çetin ceviz olduklarını biliyorduk biz. Final yoluna kâbus gibi çökmeyi hayal ederken kâbusun içine düşüp Sekizincilikle tamamladıkları Avrupa Şampiyonasından sonra kaşlarının çok çatıldığını, ne hikmetse hepsinin de gözlerine habire duman ve toz kaçtığını görmüş ve biz de enikonu üzülmüştük. Ama yenildiler diye üzülmediğimizi anlamıyorduk onlara. "Yahu sıkmayın canınızı. Sırp maçını siz alsaydınız Finalist siz olacaktınız; onlar aldı, onlar oldu. Bir dahaki sefere de siz alır, siz olursunuz." deyip duruyorduk. Lâflarımızın kâr etmediğini saklamıyorlardı. İnternette dolaşan haber

İşler çetinleşince...

ve yorumlara bakıp bakıp iç çekiyor, "Aaah ulan ahhh!" diyorlardı. "Üzülmeysin." di-yorduk biz ısrarla. "Her işte bir hayır vardır. Bakın, sayenizde Sırbistan'ın ekonomisi yükselişe geçti. Ne kadar sevaba girdiniz."

"Nasıl yani?"

"Sizi yendikleri günden beri kutlamalar devam ediyormuş Belgrad'da. Havai fişek sektörü ayağa kalkmış."

Yalandan gülüyorlardı.

"Yaa Abi yaa... Kih kih kih..."

Bozuk, üzgün ve maalesef kırgın, ama ateşli, alevli ve hararetle çalışmaya da devam ediyorlardı bu arada. Antrenmanlarda; "Görüyoruz bakalım." der gibi vuruyorlardı toplara. O zaman da biz birbirimizi dürtüp gülüşüyorduk.

Olacak gibiydi.

Nitekim, geldi çattı Trabzon.

Beni cidden ilgilendirmiyordu sonuç. Onların sevinci, üzüntüsü, heyecanı, mutluluğu ve büyüyen gözlerinin parlıltısı ilgilendiriyordu. Bu yüzden, Ankara'da yenildikleri Sırbistan'ı, Bulgaristan'ı evire çevire yendikleri zaman havaya girmedim. Beni havaya sokan, sahadaki mutlulukları, gün be gün vites yükselten sevinç gösterileri, tribündeki Trabzonluları sahaya davet eden coşkulu horonlarıydı.

Çok güzel bir iş yapıyordu bizim Sırtlanlar. Düğün dernek hep bir örnek seviniyor, birlikte kederlenip üzüyor, birlikte meydan okuyorlardı dünyaya.

Çok güzel bir iş yapıyorlardı.

Çünkü;

Yenilebilirsin.

Ama yaptığın her bir iyi iş seni mutlu etmelidir.

Çünkü; bu dünya senin etrafında dönmeyiz. Kitap gibi açıp baksan; geçmiş hayatında, zamanında hakkını vere vere sevinemediğin binlerce minik güzellik bulursun. Ya bir işte para kaybettiğin için kursağında bırakmışsındır kendi sevincini, ya maç kaybettiğin için, ya tuttuğun takım yenildiği için, ya şu, ya da bu için.

Unutuvermişsindir; sevinilecek şeye sevinilir. Böylece sonuç korkusuna kapılmadan yaşadığı ânın hakkını vermeyi öğrenir insan.

Takımlar, iyi iş yapan arkadaşlarıyla birlikte sevinerek takım olmayı, toplumlar, kendi takımlarının sevincine katılarak toplum olmayı öğrenirler.

Arkadaşınız iyi bir şey yaptığında sizin içiniz kan ağılıyorsa arkadaş değilsinizdir.

Ülkenizin takımı iyi bir iş yaptığında siz üzülmüyorsanız adam değilsinizdir.

Bizimkiler adamdı.

Arkadaştı her biri.

Öylelerdi. Her sayıda bir sevinç, bütün gırtlaklardan aynı anda fırlayan nârâlar, havalanacak kuş edalarıyla kanatları iki yana açarak salonda koşmalar, blok yapınca çömeliç çığ köfte yoğurur gibi güm güm yere vurmalar...

Kaybettikleri her sayıya nasıl yedeğiyle asiyla birlikte üzüyorlarsa, kazandıkları her sayıya da hep birlikte seviniyorlardı. Kafamıza define yağar gibi hissediyorduk.

Doya doya paylaşıyorduk bu serveti. Ağzımız kulaklarımıza varıyordu. Evvel ömrümüzde atladığımız bir sürü sevinç sebebi olabilirdi ama bu sebebi atlamıyorduk.

Seviniyorduk.

Çünkü sahadakiler "bizim" oğlanlardı.

Türk Milli Takımıydı onlar.

O hızla kalkıp yürüdüler Yarı Finale. Bah-tımızda bol bol Sırbistan vardı bu sene. Gene öyle oldu. Ankara'da bizi yenip Avrupa Şampiyonluğuna yürüyen, daha sonra da bizi yolundan ettikleri Meksika'da Dünya Şampiyonu olan Sırlar, bir kere daha vizenin nizamiye kapısını tutuyorlardı.

Bir hata yaptı garibanlar.

Sırbistan Yıldız Bayan Takımı bizim Yıldız Bayanları yenince, bizim oğlanların "takım" oldukları için çok üzüleceklerini, çok hırslanacaklarını hesaplayamadılar. Tribünde ellerinde yemedik tırnak bırakmayan oğullarımıza dönüp; "Sizin kızları nasıl yendik ama?" mânâsına gelen, akıllarınca şakavari hareketler çektiler.

Hâlbuki çektikleri kendi ipleriydi.

Çünkü takım olmak böyle bir şeydir; arkadaşının ahını yerde komazsın.

Millet olmak da böyle bir şeydir. Onun bir parçasına toz değerse sen takım elbisene çamur sıçramış kadar rahatsız olur, gereğini yaparsın.

Budur.

Özetle; "Bizim kızlar yenildi diye nasıl sırtırsınız ulan siz?" diyen Türkiye Yıldız Erkek Millî Takımı, Sırları, Final vizelerini resto, kendilerini de terso ederek yolladı üçüncülük maçına doğru.

Final maçında şov bekliyorduk artık.

Vallahi de billahi de galibiyetin, şampiyonluğun şovunu değil... EYOF'un başından beri bizi alıştırdıkları sevinme taktiklerinin, rakibi illet ederek eğlenme kararlılıklarının, takım olma, 75 milyonun içinden süzülüp gelmiş yegâne 12 olma anlklarının şovunu bekliyorduk.

Fazlasıyla bulduk.

Yensek de yenilsek de bizim takımımızdı o.

Eh, bir de yeniverdiler Rusya'yı hazır elleri değmişken ve 2009 EYOF'undaki kızlarımızdan sonra EYOF altını getiren ikinci Türk takımı olarak tarihe geçtiler.

Çok sevindik biz.

Millet olmak böyle bir şeydir; nasıl ki komşunuzun cenazesinde sizin evden cenaze çıkmış gibi üzülürseniz, komşunuzun düğününde de sizin kız evleniyormuş gibi göbek atarsınız.

Cenaze vakti eğlenir, düğün vakti karalar bağlarsanız, bırakın 'komşu' falan deme-

meyi, 'insan' bile demezler size.

Bir sonraki EYOF'a kadar Şampiyon biziz şimdi. Hatırlatmak isterim; "Allah kahretsin. Çoluk çocuk yüzünden Federasyon gene başarılı oldu." deyip milletinin takımıyla gururlanmayı pas geçen birkaç kişinin 2013'e kadar titreyip kendilerine dönme ve 'sevinme' şansları hâlâ var.

Kaçırmasınlar derim.

Takımımızı sevdiğimiz için bizim daha yapacak çok işimiz vardı.

Daha seviyecek çok takım, sevinilecek çok maç, çok aksiyon.

Misâl, 12-21 Ağustos 2011 tarihleri arasında Ankara'da yapılacak Yıldız Bayanlar Dünya Şampiyonası.

Ben her an şenlenmeye ve şenlendirmeye hazır dolanırken ortalıkta, kızlar fazla ciddi, fazla durgun, fazla asık çehreli geliyordu bana. EYOF'ta Şampiyon olamamak çok dokunmuştu onlara.

İyi bir şey; birlikte üzülmüyorlardı.

Kötü bir şey; oğlanlar Şampiyon oldu diye 'basit' bir turnuvaya indirgenen EYOF, kızlar Üçüncü oldu diye handeyse A Takım Dünya Şampiyonası seviyesine yükseltgeniyordu.

E, kızlarda okuryazarlık var; bakıp bakıp internete; "Ayıp yaa... Ama bu kadar da olmaz artık yaa..." deyip içleniyorlardı.

Sağ olsun, zamanında Hüsnü CAN Hoca-mız ne güzel söylemiş bu kabil yazıları yazıp moral bozacağım diye uğraşan adam için.

Demiş ki;

"Aman canım, ciddiye almayın onu. Boş teneke çok tangırdar."

Ciddiye aldığımdan değil; kızların morali bozuluyor diye içleniyordum ben.

En başarılı totemlerimi uygulayıp bu takımı Şampiyon yapmaya karar verdim. Bu uğurda, turnuvanın ilk gününden başlayarak kazandığımız maçlarda hangi işleri yapmış, hangi kişilerle görüşmüş, kimlerle görüşmemişsem bir liste tutmaya başladım.

Gün gün belirmeye başladı totemlerim. Böylece Yarı Final gününe vasil olduk. 20 Ağustos'a.

20 Ağustos Cumartesi günü Türkiye Voleybol Federasyonunun gelmiş geçmiş en ağır, en hantal, en hacimli, en kütleli

adamıydım muhtemelen. Dünyada değil, Jüpiter'de yaşıyor gibiydim. Ağırılığım ve çevremdeki cisimlerin bana uyguladığı newton, normal zamanlardakinin 23 katıydı. Vardım ama yoktum. Hareketlerim mekanik, sesim metalik ve duruşum ita-likti. Filenin Eli Maşalı Bidik Cadıları, Sırbistan'la Yarı Final maçına çıkacaklardı o gün akşam. Ben kendimi kâh orada, kâh burada buluyor, zaman zaman totemlerimden birini daha realize etmiş olmak için telsizle birilerine sesleniyor, sonra ulaşamayıp santralden çağrı yaparak karşılama diyor ve "Şu telsizler ne işe yarar Allah aşkına? Niye cevap vermezsiniz?" diye avazlanıyordum. Çünkü bir önceki gün ve ondan önceki gün öyle yapmıştım.

"Anonsunuz gelmedi ki."

"Nasıl gelmez kardeşim?"

"Telsizinizi açmazsanız gelmez."

Önceki günlerde böyle bir dalgınlık gösterdiğimi hatırlamıyorum. Karizmanın gittiğine mi yanarsın, yerle bir olan toteme mi?.. İnsan bozuluyor tabii.

Her neyse...

Hava yoğundu ve maç saati yaklaştıkça daha da yoğunlaşıyordu. Bun alıyor, terliyor, kızarıyor ve havayı ılık bir zeytinyağı şişesini kafama dikmişim gibi içiyor, bir yerden bir yere Jüpiter kütlele ulaşmaya çalışırken bu ılımış zeytinyağının içinde yürümüyor, adetâ yüzüyordum.

Güya bozulmaması gereken totemlerim an be an gümlüyordu ve benim de sinirlerim bozuluyordu doğal olarak. Misâl, kazandığımız maçlarda kimleri görmemişim? O gün, o kişileri görmemem şart totem bakımından. Ki işler rast gitsin... Ki ne yazık, alayı da kapımın önünde sıraya girmiş gibiydi... Ki olur şey değildi. Sanki duyan gelmişti.

"Marşları biz mi çalıcız, kayıttan mı vereceksiniz?"

"Yahu Fikri Hoca, senin ne işin var burada?"

"Marş sormaya geldiydim."

"İyi, sordun. Hadi marş marş."

Ki kazandığımız hiçbir maçta görmemişim TVF Bandosunun sevimli Şefi Mehmet Fikri'yi. Ya kaybedersek şimdi?

"Engincğim, nasılsın?"

Buyur burdan yak. Celal Hoca. Voleybolun en temiz adamlarından. Duayense,

al sana duayen. Baba gibi severim, ama kazandığımız maçlarda hep müsabaka sonunda karşılaşmıştık. Ne olurdu gene maç sonunu bekleyeydi?

"Hocam... Sekiz yüzüncü defa söylüyorum; adım Sezgin."

"Pardon Sezginciğim. Ferit adında çok sevdiğim biri vardı, demek onu andırıyor-sun bana. Özür dilerim."

"Estağfurullah da... ne vardı?"

"Tişörtüm nasıl?"

Celal Kosaoğlu'nun sırtında, göğüs amblemi; "Universiade" diye bağırarak kırmızı bir tişört vardı. Aldım mesajı tabii.

"Aa, Universiade'daki uğurlu tişörtünüz mü yoksa?"

Gururla gülümsedi.

"Tabii." dedi. "Totem yapayım dedim."

"İyi de... Gitti benim totem."

"Sağlık olsun Cengizciğim. Benim totem sağlam ya, merak etme sen."

İsmimi düzeltmeyi bile unutup;

"Vallaha mı?" demişim.

"Vallaha. Görürsün, bugün Sırbistan'ı yeneceğiz."

Ki eğer o Sırbistan'ı yenelim, bir daha Celal Hoca'nın yanlış söylediği ismimi düzeltirsem ne olayım. Bu da bir totem neticede.

Uzatmayayım, gün, tüm bu totem bozma taarruzlarına rağmen inadına ağır, inadına aksak, inadına topallaya topallaya ilerliyordu. Buna ilerlemek denirse tabii.

"Saat kaç oldu Bahri?"

"Demin sorduğunuzda verdiğim cevabın üstüne otuz saniye ekleyin, o oldu."

"Hadi yaa. Hiç mi geçmez bu zaman arkadaş?"

"Aslında saatinizi taksanız, geçip geçmediğini kendiniz de görebilirsiniz."

"Bu kibar ukalâliğin için teşekkür ederim, ama totem yapıyorum burda. Saati bir kere daha söyle, sonra yıkıl!"

"Son söylediğime otuz saniye eklediniz miydi..."

"Yıkıl dedim."

Müsabaka öncesi totemlerimin yüzde doksanı yerle bir olduktan sonra, kendi-

mi "Bari müsabaka esnası totemlerim sağlam kalsın." diyerek altıncı kattaki VIP locasına kapattım. Totem şu; "Kimse seni görmeyecek, sen kimseyi görmeyeceksin, konuşulmayacak, yapacağın tezahürat, karşı takım servis atarken; "Hadi kızım. Hadi evladım, at şunu dışarıya." şeklindeki telepatik dualardan ibaret olacak, ilk oturduğun yerden her tarafın uyuşsa da milim kıpırdamayacaksın.

Nitekim öyle yaptım. Pozisyonumu aldım, ayaklarımı müstakbel uyuşmalara karşı en az risk taşıyan duruma getirdim, altı kat aşağıyı seyretmeye hazırlandım. Yalnızdım ve bu iyi bir totemdi.

"Sezgin Bey, kahve göndereyim mi size maç seyrederken?"

"Yahu Yunus... Yalnız kalmam lâzım, niye anlamıyorsunuz? Takımın bana ihtiyacı var."

"O zaman ben size bir fincan 'yalnız kahve' göndereyim."

"O ne oluyor?"

"Sade kahve... Heh heh heh."

Yalnızlık totemi yapıyorum ya, doğal olarak ilk setin sonuna kadar dört, set arasında iki, ikinci setin başından sonuna kadar da yedi veya sekiz kişi tarafından daha ayrı ayrı ve özenle taciz edildim.

Durum 2-2 olduğunda fevkalâde moral-sizdim ve totemimi bozarak maçı bu duruma getiren herkesle küsmeye karar vermiş vaziyettedim. Bu paralelde, sırf ben oradayım diye hayatları boyunca oradan salona bakmamış on civarında misafiri burunlarını cama yaslamış vaziyette bıraktım ve "Beni kimse rahatsız etmesin. Balkona çıkmanı aşağı atarım." dedikten sonra öncelikle kendimi terasa attım.

Maça bakmayacak, maç bitinceye kadar maça ilgili hiçbir şeye kulak kabartmayacaktım. Bu benim, acil durumlar için sakladığım 'Son Çare' totemimdi. Kızlar orada aslanlar gibi pençeleşirken "Ay benim yüreğim kaldırmıyor." deyip er meydanından kaçmak diye de tanımlanabilir.

Bu da tutmadı.

Kulaklarımı avuç içlerimle kapattığımdan, seyircinin sesini duymamayı başarıyordum, ama gözlerimi kapatmayı unutuyordum sürekli. Nitekim sırf bu unutkanlığım yüzünden, Federasyonun bahçesinde bir elinin dışını öbür elinin içine vurarak peşrev çeker gibi dolaşan

Yönetim Kurulu Üyemiz Nazmi Bey'i görünce o totemim de berhava oldu. İşler iyi gitse Nazmi Bey niye peşrev çeksin? "Demek işler kötü gidiyor." deyip kendimi sokaklara vurdum. Bakmayacak, görmeyecek, anlamayacağım ya. Gazi Üniversitesinin Rektörlük kapısına kadar gitmişim o hızla. Bir tie-break fazla uzun sürmez; o kadar öğrendim voleybolu. Usul usul dönüş yolunu tuttum sonra. Federasyonun bahçesinden girerken tek muradım, bir Allah kuluyla göz göze gelmemek. Nasıl dua ettimse, başardım. Federasyon, kapının önündeki naklen yayın araçlarını saymazsan metruk hâldeydi. Bahçe boş, resepsiyon boş, asansör boş, dağ bayır boştu. Derler ya, ölüm sessizliği. Yıkık dökük bindim asansöre. "Gittik." diyorum. "Maçı kazanmış olsaydık bu seyirci burayı Leblebici Horhor müzikaline çevirirdi."

Üçüncü katta indim asansörden. Orası da metruk. Ayaklarım geri geri giderek koridoru geçtim. Odamın kapısına gelince salonu göreceğim çünkü. Kafamı çevirdim; gördüm. Kızlar şaşkın şaşkın oturmuş ağlaşıyor, normal, yenildiler çünkü, salonun içi ana baba günü, bu da normal, çocuklar yenilseler de iyi iş yaptılar, biz onları seviyoruz ve teselli etmeliyiz, seyircide saygılı bir sessizlik, ufak tefek nümayişler, 'Kaç kaç bitti be?' diye gözlerimi skorbord'a kaldırıyorum nihayet. Türk Bayrağının altında 16 yazıyor, Sırp Bayrağının altında 14.

ANA!..

Bir daha bakıyorum; sayılar yerli yerinde duruyor. Ne konuşacak hâlim var, ne aşağıya koşacak, ne sevinecek, ne bağırarak. O zaman anlıyorum salondaki sessizliğin sebebini. Dünya Şampiyonasında Finalistiz. İnsanın içinden 'Tiyeeeyt' diye bağırarak geliyor ama mecâl nerde? Mecâli bulsan dudakların yok. Onu da buldun diyelim, hani ses tellerin? Hepsini bir araya getirdin; nefes kalmamış. Soluk alamıyorsun.

Mâşuğunun kapısında çökekalan bir âşık gibi çöküp kalıyorum o an. O kapının bana hiç açılmayacağını bilsem de ömrümün sonuna kadar oturup bekleyebilirim.

Kızlarımız Finalde.

Finaldeyiz biz!

Çöküp kaldığım ve kalkıp medeniyetle bulduğum o yarım saatlik sürede neler düşündüm, ne yaptım, kaç kutu mendil

tükettim, o Allah ile aramızda kalsın. Şu kadarını söyleyeyim, gece geç vakit eve gittiğimde Hülya; "Sen içki mi içtin?" diye sordu bana. Göz altlarım torba torba, bunun ucum kıpırmızı.

Felsefe yapmayı pek severiz. Kimimiz içki masasında dilli dibeğe döneriz, kimimiz makam odamızda vaaz veririz, kimimiz çay kaşığına şingirdatan birden çok arkadaş bulduk mu şakır şakır döktürmeye başlarız; kimimiz de her daim filozofuzdur; oturaklı, tumturaklı lâflar etmeden duramaz, lâfımızın ortamda yarattığı "Vay beee! Adam neler de bilirmiş!" ağırlığını seyre dalarız... Veya böyle bir ağırlık yarattığımızı vehmeder, sonra da buna en çok biz inanırız.

Ama bir de, uygulamayı pek başarmasak dahi içten içe inanıp her müsait zamanımızda öpüp başımıza koyduğumuz, bizi var eden felsefe vardır.

Kişisel felsefe.

Benimki şudur: "Bu kâinatı ve kâinattaki trilyonlarca sistemi yaratan Allah'ın planı değişmez, değiştirilemez. Ne olacaksa o olur."

O hâlde totem motem hikâyedir.

O hâlde bizi güzelleştiren, iyi sonuçlar almamız değil, adam olma yolunda kararlı olmamızdır. Çünkü ne olacaksa o olacaktır ve gerisi hikâyedir, masaldır, rüyadır.

O felsefeden bakarak o gece; "Yarın totem motem yok arkadaş. Çin maçını başından sonuna kadar seyredeceğim." dedim.

Ne olacaksa o olacaktı çünkü. Orada oturmamla, bu yana dönmemle, kalkıp kendimi sokaklara vurmamla değişmeyecekti sonuç. Olacak olan olacaktı. "İyi bir karar." dedim kendi kendime. İyi ki de demişim. Ertesi gün bir Dünya Şampiyonunun doğumuna tanık oldum çünkü.

Müthişti Filenin Minik Cadıları. Çin'e dar ettiler dünyayı.

Ankara seyircisi müthişti.

Ve Çin'e büyük haksızlık yapıldı o gün; 7012 kişiye karşı oynadı kuzular.

Çin'in antrenörü, Sırbistan maçındaki 5000 seyirciye bakıp; "İnşallah yarın bu kadar seyirci gelmez. Bizimkiler hiç alışkın değil." diye dua ediyordu, duası kabûl olundu; ertesi gün 7000 seyirci geldi. Karpıda kalanları saymıyorum.

Bir yaz sezonunda; bir Avrupa Şampiyon-

luğu, bir Avrupa Sekizciliği, bir Olimpik Gençlik Oyunları Üçüncülüğü, bir Olimpik Gençlik Oyunları Şampiyonluğu, bir Dünya Şampiyonluğu hasat ettik biz.

Olimpik Gençlik Oyunlarında, Avrupa ve Dünya Şampiyonu Sırbistan'ı döndüre döndüre iki defa yenerek aldık kupamızı.

"Ama ama Kovaçeviç yoktu ki ama..." diye hıçkırırlar var hâlâ göğüslerini kabartarak sevinecek yerde.

"Ama ama Türkiye'deki başarı başarı sayılmaz ki ama... Yurt dışında ilk dörde girsinler de görelim ama..." diye bırdırdanlar var; "İşte bizim çocuklarımız." diye övünecek yerde.

Ağır bir söz vardır:

"Taşı ısıran, kendi dişini ısırır."

Bu söz hakikaten ağırdır, "Ama ama ama bu sayılmaz ki ama." diyenler pek anlamayabilir.

Basitleştireyim. Der ki Mevlânâ:

"Âdemoğlu, bir köşede hakiki bir kurtla karşılaşınca kadar hırlaya hırlaya doluşur durur."

Bu da olmadıysa ilkokul bir seviyesine göre vurgulamak isterim:

"Karşidan karşıya geçerken sağına soluna iyi bak. Allah muhafaza, çarpılırsın."

Kendi takımlarını alkışlamayı başaramayanlar çok kötü çarpıldılar. Dişleri paramparça oldu. Yazık. Egoaları, insanî varlık değerlerinin bir göbek ilerisinde gidenlere acırım aslında. Sevinme zamanı geldiğinde hasetlerinden sevinmeyi beceremeyenlere de acırım. Çok acıdım nitekim.

Yazık!

Durum hazin, ama benim aklıma bu duruma uyan bir tek şarkı geliyor, o da Serkan Çağrı'nın Rumeli Band refakatindeki oynak şarkısı:

Yan bari, sön bari, akşam eve dön bari

Salatayı bitirdim; gel suyuna ban bari...

Bir sonraki Şampiyona vakti erişmeden, gelip şu Türk milletinin sevincine bansalar keşke.

Biraksalar kin gütmeyi, hasetlerinden çatalamayı, diş gıcırdatmayı, "Ulan, dört ayak üstüne düştüler, Allah kahretsin." diye kahırlanıp kendilerine jilet atmayı da, iki satır sevinseleler.

Vallahi yazık.

- BEACH VOLLEYBALL**
- ▶ Game Results Search
 - ▶ Organizer Applications
 - ▶ CEV Calendar
 - ▶ **CEV Rankings**
 - Entry Ranking
 - Country Ranking**
 - Men**
 - Women
 - ▶ European Championship
 - ▶ Challenger & Satellites
 - ▶ U23 European Championship
 - ▶ U20 European Championship
 - ▶ U18 European Championship
 - ▶ Continental Cup
 - ▶ CEV Approved Events

CEV Country Ranking - Men

Last update: 29.09.2011

Rank	Country	Nb. players.	Points
1	Germany	4	4970
2	Netherlands	4	3900
3	Switzerland	4	3020
4	Poland	4	2990
5	Latvia	4	2920
6	Norway	4	2920
7	Austria	4	2670
8	Russia	4	2135
9	Italy	4	2060
10	Czech Republic	4	2056
11	Turkey	4	2024
12	Spain	4	1990
13	Denmark	4	1302
14	Ukraine	4	1283
15	Sweden	4	1120
16	Belgium	4	1111
17	Georgia	2	1040
18	France	4	768
19	Greece	4	760
20	Estonia	4	612
21	Great Britain	4	474
22	Serbia	4	365
23	Bulgaria	4	290
24	Portugal	4	194
25	Finland	4	180
26	Belarus	2	120
27	Israel	4	90
28	Slovakia	4	70
29	Romania	4	65
30	Andorra	2	60

Plajda göz kamaştıran yükseliş

Plaj Voleybol Erkek Milli Takımlarımız son iki yılda elde ettiği puanlarla Avrupa'da ilk 10 arasına adını yazdırdı

Türk plaj voleybolunun Avrupa'daki yükselişi sürüyor.

İki yıl öncesine kadar CEV ve FIVB turnuvalarına katılmanın hayal dahi edilemediği Türk Plaj Voleybolu, elde edilen derecelerde alınan puanlar nedeniyle bugün CEV sıralamasında ilk 10 içine girerek sekizinci duruma yükseldi.

Toplam 2024 puanla Rusya, İtalya, Sırbistan, Yunanistan takımlarını geride bırakan Plaj Voleybolu Milli Takımımız, artık hemen hemen tüm uluslararası turnuvaların ana tablo takımlarından biri

olma yolunda.

İki yıl önce Federasyonun; "Bizimle Olimpiyat rüyasını gerçekleştirmeye var mısınız?" çağrısı ile başlattığı plaj voleybolu yapılanmasının başına, Amerika Birleşik Devletleri Milli Takımı ile hem sporcu hem de antrenör olarak Olimpiyat Şampiyonu unvanına sahip Troy Richard Tanner, proje danışmanı olarak getirilmiş ve Federasyonun çağrısına uyan antrenör ve sporcularla Plaj Voleybolu Milli Takımlarımızın temeli atılmıştı.

Karabıyık kutladı

İki yıl içinde erişilen seviyeden çok memnun olduğunu dile getiren Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabıyık; "Katkıları için Troy Tanner'a teşekkür ediyor, Milli Takım Antrenörümüz Atay Doğu ve sporcularımızı kutluyorum. Onlar bize bu mutluluğu yaşattıkça, Olimpiyat rüyasına her geçen gün daha fazla yaklaşacağımıza inanıyorum." diyerek düşüncelerini aktardı.

Plajda tarihi başarı

Selçuk Şekerci ve Volkan Goğtepe'den oluşan Plaj Voleybolu Milli Takımımız Novi Sad'da düzenlenen CEV Masters Serbian Beach Volleyball Turnuvasında Norveçli Horrem-Hordvik ekibiyle oynadıkları 53 dakika süren ve büyük bir mücadeleye sahne olan final maçını toplamda rakiplerinden daha fazla sayı almalarına rağmen 2-1 (17-21, 21-14 ve 14-16) kaybederek ikinci oldu.

58 takımın katıldığı turnuvanın final müsabakasını bin 200 kişi izledi. 2011 sezonunun ilk Master turnuvası olan organizasyonda 2. olarak büyük bir başarı elde eden millilerimiz, bu turnuva sonunda 7 bin 500 Euro'luk para ödülünün yanında bu güne kadar Plaj Milli Takımlarımızın turnuvalar içinde elde ettiği en yüksek puanlar olan 540 CEV ve 144 FIVB puanı elde etti.

Bir diğer temsilcimiz olan Murat Giginoğlu – Nuri Şahin ikilisi ise turnuvayı 13. Sırada tamamlayarak 180 puan ve 1.000 Euro para ödülü kazandı.

Avrupa Voleybol Konfederasyonu (CEV) tarafından düzenlenen Avrupa Şampiyonası 2 Master, bir de Final Turnuvasından oluşuyor. CEV Avrupa Şampiyonası Final Turnuvasında alınacak sonuç ve elde edilecek puan, FIVB Dünya Serisi Turnuvaları ile birlikte doğrudan olarak olimpiyatlara katılma yolunda değerlendirilmeye alınıyor.

Gürsel Yeşiltaş

Plaj voleybolunun yeri

Değerli voleybol okurları son yıllarda Almanya'da plaj voleybolu branşının yükselen trendini hayretle ama bir o kadar da memnuniyetle izliyorum. Plaj voleybolu burada hem uluslararası arenada Almanya'yı çok iyi temsil eden bir branş, hem de ulusal düzeyde Smart'ın sponsorluğunda 9 büyük turnuvayla oldukça adından söz ettiriyor.

27-29 Ağustos 2011'de Timmendorfer Strand'da oynanan Almanya Plaj Voleybolu Şampiyonasını erkeklerde Julius Brink-Jonas Reckermann, bayanlarda Sara Goller-Laura Ludwig kazandı. Burada vurgulamak istediğim, kimin şampiyon olduğu değil, seyirci sayısı.

Resmi kaynaklara göre şampiyonayı 50.000 (yazıyla elli bin) seyircinin izlemiş olması, sanırım bu ilgiyi açıkça anlatıyor. Ayrıca, bu turnuvalarda dağıtılan ödül miktarı 2010 yılında 180.000 Euro.

Alman Voleybol Federasyonunun 17 Mart 2011 tarihinde yapmış olduğu resmi istatistiklere göre Almanya'da profesyonel ve amatör olmak üzere salon ve plaj voleybolunda 5 bin kulüp, 9 bin 455 takım ve bu takımlarda oynayan 481 bin 442 sporcu var. Bu sayı düzenli voleybol oynayanlarda 1,5 milyon, boş zamanlarında voleybol oyna-

yanlar ve hobi olarak oynayan sporcularla birlikte 6 milyon olarak istatistiklere geçiyor.

2009 yılında, ulusal anlamda 7 bin 491 oyuncu plaj voleybolu turnuvalarına katılım için başvurmuş.

Yine aynı yıl resmi istatistiklere göre 29 bin 178 plaj voleybolu oyuncusu mevcut. Almanya'da hemen her kulübün plaj voleybolu sahaları var. Bunun yanında özel kişilerin işletmesindeki binlerce açık ve kapalı sahayla birlikte bu sayıyı onbinlerle ifade etmek mümkün.

Örneğin Berlin'de, kent merkezinde sadece bir kişiye ait 60 adet plaj voleybolu sahasını görmek mümkün. Bu sahalanın saat ücretleri 15-30 Euro arasında olmasına, 13-15 derecelik hava sıcaklığına karşın bütün sahalalar dolu oluyor ve sıra bekliyorsunuz. Bununla birlikte, her yıl nisan ayında İtalya'nın Riccione kentinde düzenlenen plaj voleybolu festivaline geçen yılki rakamlara göre 2 bin kişinin (250 adet saha) üzerinde bir katılım, yine binlerce kişinin Türkiye, İspanya, Mısır, Tunus vb. ülkelerdeki plaj voleybolu kamplarına katılması, sanırım insanların bu spor dalına gösterdikleri inanılmaz ilgiyi anlatmaya yetiyordur.

Kişisel kanım şudur ki, sadece kuzey sınırında denizi olan, fakat hava şartlarının plaj voleybolu açısından bizimle hiç kıyaslanamayacak kadar elverişsiz olması ve bizden biraz daha fazla nüfusa sahip Almanya'da bu sayılar bu kadar fazla iken üç tarafında muhteşem denizi ve hava koşullarıyla kıyas dahi kabul etmeyecek ülkemizin bu konuda çok geride kalması üzüntü verici.

Türkiye Voleybol Federasyonunun plaj voleybolu ligi kurması, resmi ve özel turnuvalarla son yıllarda plaj voleybolunda önemli bir yol katedildiğini görmekteyiz. Fakat uluslararası arenada ses getirecek bir başarı bu ilgiyi kat kat arttıracaktır. Ben son zamanlarda Selçuk-Volkan ikilisinin henüz üst düzede olmamalarına rağmen gösterdikleri performans ve gayretle bu yolda olduklarını görüyorum.

Daha düzenli planlama, çok sayıda uluslararası turnuvaya katılım ve teşvikle bu ve başka sporcularımızın çok daha başarılı olacağına eminim. Elbette bu başarılar da plaj voleybolunun gelişiminde itici bir güç olacaktır.

Hepinize voleybol dolu günler dileğiyle.

Avrupa Voleybol Konfederasyonunda **TÜRK RÜZGARİ**

CEV'in 32. Genel Kurulunda Türk rüzgarı esti. Yönetim Kuruluna iki, komisyonlara da üç Türk üye seçildi. Sinem Mavili ve Banu Can Schürmann ikinci başkan olarak görev yapacak

Avrupa Voleybol Konfederasyonu (CEV) 32. Genel Kurulu Avusturya'nın başkenti Viyana'da yapıldı. Seçimli Kongrede Türkiye Voleybol Federasyonu (TVF) Genel Sekreteri Dr. Sinem Mavili CEV Yönetim Kuruluna seçildi. Dr. Sinem Mavili, 52 delegenin katıldığı Kongrede,

seçimin ilk turunda yeterli oyu alarak CEV Yönetim Kurulu üyesi oldu. Kongrede, Eski Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Prof. Dr. Hüsnü Can'ın kızı Dr. Banu Can Schürmann da Liechtenstein adına girdiği seçimde ilk turda seçilerek görevine devam etti. CEV Başkanı André Meyer de CEV Başkanlığı görevini devam ettirdi.

CEV Yönetim Kurulu ve Görev Dağılımı

Dört yıl boyunca görev yapacak CEV Yönetim Kurulu aşağıdaki isimlerden oluştu:

André Meyer (Lüksemburg), Aleksandar Boricic (Sırbistan), Agustin Martin Santos (İspanya), Renato Arena (İtalya), Dr. Banu Can Schürmann (Liechtenstein), Jan Hronek (Çek Cumhuriyeti), Achilleas Mavromatis (Yunanistan), Miroslaw Przedpelski (Polonya), Philip Berben (Belçika), Vladimir Patkin (Rusya), Dr. Sinem Mavili (Türkiye), Peter Kleinmann (Avusturya), Dancho Lazarov (Bulgaristan), Eric Adler (Danimarka), Margaret Ann Fleming (İskoçya), Maris Pekalis (Letonya) ve Lubor Halanda (Slovakya).

Komisyonlarda da varız

16-17 Eylül 2011 tarihlerinde Viyana'da yapılan 32. CEV Kongresinde Türkiye, TVF Genel Sekreteri Dr. Sinem Mavili'nin, Dr. Banu Can Schürmann'la birlikte CEV Yönetim Kuruluna seçilmesi; bu ikilinin As Başkan ve İcra Kurulu Üyesi olmaları sonrasında, Komisyonların belirlenmesine yönelik 18 Eylül tarihli toplantıda önemli yeni pozisyonlar elde etti.

Buna göre Türkiye, CEV Hakem, Finans ve Medikal Komisyonlarında temsil edilecek.

Yapılan seçim sonunda Türkiye Voleybol Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesi Geza Dologh Finans Komisyonuna seçilerek Türkiye'yi temsil etme hakkı kazandı. Milli Takımlar Doktoru Sinan Köksal da Medikal Komisyona seçildi.

Yönetim Kurulundaki görev dağılımı şöyle:

Başkan: Andre Meyer

İkinci Başkanlar: Aleksandar Boricic, Philip Berben, Jan Hronek

As Başkanlar: Agustin Martin Santos, Renato Arena, Mirosław Przedpelski, Dr. Banu Can Schürmann, Dr. Sinem Mavili.

Dr. Mavili kimdir?

2 Şubat 1977 Ankara doğumlu Dr. Sinem Mavili 1989-2001 yılları arasında sırasıyla Beden Terbiyesi, Demirspor ve İller Bankası Spor Kulüplerinde voleybol oynadı. 2000 yılında Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulunda Lisans Eğitimini tamamladıktan sonra, 2001- 2010 yılları arasında aynı üniversitede öğretim elemanı olarak çalıştı. Bu süre içinde Spor Bilimleri Antrenman Bilimi alanında Yüksek Lisans ve Doktora eğitimini tamamladı; spor bilimleri ve sporun değişik alanlarında bildiri ve yazıları yayımlandı. Akademik görevi süresince, Antrenman ve Hareket Araştırma Grubunda, milli takımlar ve spor kulüplerinin performans ölçümü ve değerlendirmesinde bir çok spor branşının testlerine katıldı. Antrenör yetiştirme kursları koordinatörlüğü ve farklı federasyonlara ait antrenörlük kursları ve gelişim seminerlerinde eğitimlik; Spor Bilimleri, Atletizm ve Olimpik An-

tenör dergilerinde editör yardımcılığı yaptı. Çeşitli sempozyumlarda organizasyon kurulunda yer aldı ve II. Antrenman Bilimi Sempozyumu Genel Sekreterliği görevini yürüttü. Buz pateni milli takımlarında kondisyonerlik, Atletizm Federasyonu ve Voleybol Federasyonu Eğitim Kurulu üyeliği, Voleybol İl Kar-

maları Performans Ölçümleri Koordinatörlüğü ve A Bayan Milli Takımında menajerlik görevleri yaptı. İkinci kademe voleybol antrenörlük belgesine sahip olan Mavili İngilizce biliyor. Dr. Sinem Mavili, yaklaşık bir buçuk yıldır Türkiye Voleybol Federasyonu Genel Sekreteri olarak görev yapıyor.

Prof. Dr. Hüsnü Can, CEV Hakem Komisyonunda görev yapan son üyemiz Akın Akın İra'nın yerine Ali Özerbay'ı aday göstermiş, Özerbay seçilemeyince CEV Hakem Komisyonunda temsilcimiz kalmamıştı.

Nihat Ermihan kimdir?

2 Nisan 1958 Ankara doğumlu Nihat Ermihan, voleybola 1972 yılında oyuncu olarak başladı. 1981 yılında voleybol antrenörü olan Ermihan, 1983'te hakemliğe geçiş yaptı. 1992 yılında Rusya'nın St. Petersburg kentinde katıldığı Uluslararası Hakemlik sınavını kazanıp 19 yıl boyunca Uluslararası Hakem olarak ülkemizi Dünya Şampiyonaları, Dünya Grand Prix'si, Şampiyonlar Ligi Dörtlülük Finaleri ve Dünya Liginde başarıyla temsil eden Ermihan, 2 kız çocuğu babası.

Nihat Ermihan, hâlen Türkiye Hava Sporları Federasyonu Başkanı.

Türk hakemliği yeniden CEV'de

Türk voleybolu, komisyon seçimlerinde Uluslararası Hakem Nihat Ermihan'ı da CEV Hakem Komisyonuna verdi.

Böylelikle Türkiye, Haluk Tuncay ve Akın İra'dan sonra 3. defa CEV Hakem Komisyonunda temsil edilme hakkı kazanmış oldu.

Bilindiği gibi 2001 yılında Türkiye Voleybol Federasyonu olan

Türkiye kendini kanıtladı

Başkan Erol Ünal Karabıyık, Türkiye'nin voleybolda eriştiği uluslararası saygınlığı kanıtladığını söyledi

Türkiye Voleybol Federasyonu (TVF) Başkanı Erol Ünal Karabıyık, Avrupa Voleybol Konfederasyonunda (CEV) Sinem Mavili ve Banu Can Schürmann'ın varlıklarıyla iki Türk tarafından temsil ediliyor olmalarının, hakem, finans ve sağlık kurullarındaki temsilin de göz önüne alındığında, Türkiye'nin voleybolda eriştiği uluslararası saygınlığı kanıtladığını söyledi.

Karabıyık, 16-17 Eylül tarihlerinde, Avusturya'nın başkenti Viyana'da yapılan 32. CEV Kongresi'nde, TVF Genel Sekreteri Sinem Mavili'nin, CEV Yönetim Kurulu'na seçilmiş olmasıyla ilgili, "Bu, hiç şüphe yok ki çok önemli. Ancak, pozisyon kazanımımız yalnızca yönetim kurulu üyeliği ile sınırlı değil. Beraberinde CEV Asbaşkanlığı ve İcra Kurulu üyeliği var. Bu durum, ülkemizin Avrupa voleybol ailesi gözündeki önemini daha iyi vurguluyor" dedi.

Geza Dologh etkiledi

CEV Finans Komisyonu'na seçilen TVF Yönetim Kurulu Üyesi, Deniz Ticaret Odası İzmir Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Geza Dologh'un öz geçmişinin çok etkileyici bulunduğunu aktaran Erol Ünal Karabıyık, "İş ve finans dünyasına

bu kadar yakın, İngilizce, Fransızca ve Almanca olmak üzere üç yaygın Avrupa diline üst düzeyde hakim bir isim olan Geza Dologh, Finans Komisyonu Başkanı Philip Berben'in ifadesiyle tam isabet olmuştur" diye konuştu.

TVF Sağlık Kurulu Üyesi ve Milli Takım Doktoru Operatör Dr. Sinan Köksal'ın CEV Sağlık Kurulu'na seçilmiş olmasını da "gurur okşayıcı" olarak tanımlayan Karabıyık, şunları söyledi:

"Devlet Hastanesi Başhekimliği gibi ciddi yönetim becerisi de gerektiren bir görevi uzun yıllar başarıyla yerine getirdikten sonra hekimlik hayatına Ankara'da devam eden Köksal, CEV Sağlık Kurulu Başkanı Manfred Holzgraffe'nin, (milli takımlarınızda zaman zaman Sinan Köksal'sız kalmaya razıysanız, benim vazgeçmeyeceğim ve uluslararası alanda çok sık görev vereceğim bir tecrübe) sözleriyle değerlendirdiği bir isim oldu."

Erol Ünal Karabıyık, sözlerini, "Avrupa Voleybol Konfederasyonu'nda hangi pozisyonda olursa olsun, ülkenin temsili bu kadar önemliyken, bizim, üstelik de yönetim kurulunda asbaşkanlık ve icra kurulu olmak üzere, Sinem Mavili ve Banu Can Schürmann'ın varlıklarıyla iki Türk tarafından temsil ediliyor olmamız, hakem, finans ve sağlık kurullarındaki temsilimizi de göz önüne aldığımızda, ülkemizin voleybolda eriştiği uluslararası saygınlığı kanıtlamaktadır" şeklinde tamamladı.

Mavili 3 ay önce takdim edildi

Sinem Mavili'nin, CEV'e sadece 3 ay önce aday olarak takdim edildiğini kaydeden Karabıyık, Mavili'nin bu kadar kısa bir zamanda Avrupa voleybol ailesinin sempatisini kazanmış olmasının, sportif ve akademik öz geçmişiyle ve uluslararası organizasyonlarda sergilediği performansla ilişkisi olduğunu düşündüğünü belirtti. Kongrede, uluslararası hakem Nihat Ermihan'ın da CEV Hakem Komisyonu'na seçilmiş olmasını çok önemstediklerini ifade eden Karabıyık, şöyle devam etti:

"Bilindiği gibi, 2001 yılında federasyon başkanı Hüsnü Can, Akın İra'nın yerine Ali Özerboy'u aday göstermiş, Özerboy seçilemeyince CEV Hakem Komisyonu'nda temsilcimiz kalmamıştı. CEV Hakem Komisyonu Başkanı Jan Rek, Nihat Ermihan hakkında, (politik oynamayan, dürüst, dosdoğru bir adam, büyük bir hakem, yerinde bir tercih oldu) yorumunu yaptı. Türk hakemliğinin 10 yıl aradan sonra yeniden Avrupa kıtası hakem yönetimi platformunda olduğu anlamına gelen bu kazanım, CEV'in iki komisyonunda bizden birinin yer almış olması açısından çok değerli."

Yıldız Erkekler EYOF Şampiyonu

Yıldız Erkek Milli Takımımız, Trabzon'da düzenlenen Avrupa Gençlik Olimpiyatında şampiyon olarak göğsümüzü kabarttı.

Trabzon, bu yıl Avrupa Gençlik Olimpiyatına ev sahipliği yaptı. Yıldız Erkek Milli Takımımız, Avrupa'nın önde gelen ülkelerinin milli takımlarını birer birer yenerek EYOF Şampiyonu oldu ve altın madalyaya uzandı.

Yıldız Erkekler finale gelene kadar grupta son Avrupa Şampiyonu Sırbistan'ı 3-1 (25-21, 18-25, 25-14, 25-22) yendi.

İkinci grup maçında İspanya'ya 25-23, 25-19, 20-25, 15-25 15-8'lik setlerle 3-2 yenildi.

Grubundaki son müsabakada Bulgaristan'ı 3:1 (25:18, 25:18, 21:25 ve 25:19) mağlup ederek yarı finale çıktı.

Yarı finalde Sırbistan'la yeniden karşı karşıya geldi. Rakibini beş set sonunda 3-2 (15-25, 25-23, 15-25, 25-23, 15-9) yenen Yıldız Milli Takım adını finale yazdırdı.

Final maçında Rusya gibi çok önemli bir rakibi 20-25, 25-20, 25-21 ve 25-20'lik set-

lerle 3-1 mağlup eden Ay-Yıldızlı takımımız, çok önemli bir dereceye imza attı.

Yıldız Erkek Milli Takım Antrenörü Kazım Hidayetoğlu'nun EYOF Şampiyonluğuna dair değerlendirmeleri şöyle:

Yıldız milli takımların iki önemli hedefi vardır: Birinci hedef; A Milli Takıma kadar yükselebilecek oyuncular yetiştirmek. İkinci hedef birçok kaliteli turnuva oynamak ve bu turnuvalarda iyi skorlar elde etmek. Ancak hem hedef oyuncular, hem de hedef skorlar çok zordur, başlangıçta biraz sabretmek gerekir.

Yıldızlar Avrupa Şampiyonasından sonra Yıldız Milli Takım için Yıldızlar Balkan Şampiyonası ve EYOF hedeflerimiz vardı. Bu arada EYOF'un önemi nedeniyle Yıldız Milli Takımı, Balkan Gençler Şampiyonasına da götürme kararı aldı.

Erkek voleybolunda başarılı birçok ülke gibi artık biz de iki yıldır yeni bir proje uyguluyorduk.

Yıldız Milli Takım sporcuları kaptan Burak, Gökhan, Emre, Kaan, Koray, Samet, Faik ve Alperay aynı zamanda TVF 2. Lig takımında da 2 yıl birlikte oynamışlar ve burada zorlu rakiplerle mücadele etmişlerdi. Bu bizim için önemli bir tecrübeydi. Bu avantajı EYOF finalinde kullanmak istiyorduk

Önce İstanbul da yapılacak Yıldızlar Balkan Şampiyonası hazırlıklarına başladık

Yıldızlar Balkan Şampiyonasında iyi bir sonuç almak, 12 oyuncunun hepsini kullanmak istiyorduk. Avrupa şampiyonu Sırbistan'la finalde karşı karşıya geldik ne yazık ki 3-2 kaybettik. Bu bizi çok üzmüştü.

Yıldızlar Balkan Şampiyonasından sonra kısa bir ara verip çalışmalarına yeniden başladık. Sonra Gençler Balkan Şampiyonasına gittik. Takımımızdan iki yaş büyük oyuncularla karşılaştığımız çok zorlu bir turnuva oldu bizim için. Sırbistan, Bulgaristan gerçekten çok güçlü rakiplerdi ve onlar da bu turnuvadan Gençler Dünya

Şampiyonasına gideceklerdi. Karadağ ve Romanya da çok iyi oyuncularla kuruluydu. Turnuva başladı. Bütün takımları önce şaşırttıktan sonra da beğenilerini kazandı. Moldova, Karadağ, Romanya galibiyetleri geldi; Şampiyonayı dördüncü sırada bitirdik.

Ama hep biliyorduk ki hedef, EYOF'tu; Artık hazırız ve hedefe kilitlenmişiz.

Trabzon'da yapılan, 49 ülkeden 4000 sporcunun katıldığı, gerçek bir olimpiyattı. Olimpiyat bayrağı Türkiye'de dalgalanıyordu. EYOF'a katılmak için Avrupa Şampiyonasında ilk sekiz takım arasında olmak gerekiyordu. Yani, Avrupa Şampiyonası Final gurubu gibi dörder takımdan oluşan iki grup vardı. Bizim bulunduğumuz grup da Sırbistan, Bulgaristan İspanya ve Türkiye'den oluşuyordu. Gurubunda ilk ikiye giren takımlar bir üst grupta oynayacaklardı; önce guruptan çıkmalıydık.

Ve ilk maç Avrupa şampiyonu Sırbistan'laydı. Bu maçı İstanbul'daki Balkan

Şampiyonasından beri bekliyorduk. Çok uzun zamandır yenemediğimiz Sırbistan'la yeniden karşılaşmaya artık hazırız.

Çok iyi bir oyun ve 3-1'lik galibiyet bize 3 puan getirdi. Ertesi gün İspanya: 2-0 öndeyken sakatlıklar, moralsizlik derken 2-3 yenildik. Bulgaristan maçı çok önemliydi; kazandığımız takdirde ilk dört takım arasında kalacaktık. Avrupa'nın en güçlü sekiz takımı arasında ilk dört için herkes çok istekliydi. Zorlu geçen maçı 3-1 kazandık Final gurubu Fransa, Rusya, Sırbistan, Türkiye'den oluşuyordu. Kura çekildi ve tekrar Sırbistan'la eşleştik. Bu maçın daha zor olmasını bekliyorduk. Nitekim öyle de oldu.3-2'lik bir galibiyet ve artık finaldeyiz.

İlk kez katıldığımız bir turnuvaydı ve ertesi gün final oynayacaktık. O gece gerçekten bunun gururunu yaşıyorduk. Ancak ertesi gün oynayacağımız çok zorlayıcı olacak maça da hazırlanmalıydık. İlk defa böyle bir turnuvada final oynuyorduk ve bu maçı şimdiye dek hiç yenemediğimiz Rusya ile olacaktı. Fizik kapasitesi olarak

gerçekten yüksek bir takım olmamıza rağmen onlar bizden çok daha ilerideydiler. Üstelik çok iyi servis atıyorlar, güçlü bloklarıyla takımları eziyorlardı. Maç başladı ve ilk sayılarda ne heyecanımızı ne de Rusları durdurabiliyorduk. İkinci set başladığında bütün takım sanki tek bir yürekti. Artık oyunda hakimiyeti iyice ele geçirmiştik ve bu zorlu turnuvada olimpiyat madalyası bizimdi.

Sırbistan, Fransa, Rusya gibi takımların önünde başarılı olmak hiç de kolay olmadı. Bu başarı iki yıllık bir projenin planlanmasının ve özverili çalışmanın ürünüydü. İyi bir takım olduğumuzu kanıtladık. Her şeyden önemlisi, istediğimiz zaman neler yapabileceğimizi gördük. Çalışmalarımızın karşılığını aldık. İleride Erkek Millî takımlarımızın Dünya Şampiyonaları, Olimpiyat oyunlar gibi yarışmalarda başarılı olması için de kuşkusuz doğru projelere, aile-sporcu-antrenör-kulüp birlikteliğine ve çok çalışmaya ihtiyacımız var.

Emeği geçen herkese sonsuz teşekkürler.

Yıldız Kızlar EYOF Üçüncüsü

Trabzon'da yapılan Avrupa Gençlik Oyunlarında Yıldız Kız Milli Takımımız bronz madalya kazandı.

Avrupa Gençlik Oyunlarına Avrupa Şampiyonu apoleti ile katılan Ay-Yıldızlılar grptaki ilk maçta Belçika'yı zorlanmadan 25-14, 25-20 ve 25-11'lik set skorlarıyla yenerek ilk galibiyetini aldı.

İkinci karşılaşmasını Polonya ile yapan Milli Takımımız güçlü rakibini 3-1 yenerken, setler 25-20, 17-25, 25-9 ve 25-22 bitiyordu.

Gruptaki son müsabaka Slovakya ile oynandı. Yıldız Kızlar bu mücadeleden de zorlanmadan 25-14, 25-21 ve 25-8'lik set skorlarıyla 3-0 galip ayrılarak yarı finale yükseldi.

Yarı finaldeki rakibimiz güçlü Sırbistan'dı. Takımımız 2-0 öne geçtiği maçı tie-break setinde 3-2 (25-22, 25-22, 24-26, 11-25, 13-15) vererek finale kalamadı. Başarıya alışkın kızlarımız bu sonuca çok üzülseler de üçüncülük maçına Dünya Şampiyonluğu sözü vererek çıktılar.

Rakibimiz grupta bir kez mağlup ettiğimiz Polonya idi. Yıldız Kız Milli Takımımız, Arsin Spor Salonunda yapılan üçüncülük müsabakasını 3-0 kazandı.

Maçın setleri 25-12, 25-20 ve 25-15 sona erdi.

Yol kazaları olabilir

Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabıyık Yıldız Kız Milli Takımın aldığı dereceyi şöyle değerlendirdiyordu:

"Sporda kimi zaman yol kazaları olabilir. Bu kazaya yarı final veya finalde uğransanız dereceleriniz düşüyor. Dün, rahat başladığımız Sırbistan maçını, 2-0 öne geçmemize rağmen 3-2 kaybettik. Biz

final oynamayı hak eden bir takımдық. Şanssız bir yenilgi yaşadık. Bronz madalya bizim için bir nevi teselli oldu. Sonuçta iki takımımızın da madalya kazanmasının mutluluğunu yaşıyor. Biz bu takımı 2 yıl önce TVF Spor Lisesi takımını çatısı altında şampiyon olduğumuz Avrupa Şampiyonası, EYOF ve Dünya Şampiyonası için toplamıştık. EYOF'ta üçüncü olduk."

Voleybol seyircisi salonlara sığmıyor

Ankara ve İstanbul'da oynanan voleybol maçlarına gelen biletli seyirci sayısı 5 yılda 6 bin 590'dan, 80 bin 858'e ulaştı

Türkiye Voleybol Federasyonu (TVF) Asbaşkanı Ersin Yılmaz, voleybolun birkaç yıl öncesine kadar az izlendiğini söyledi. Spor branşlarında uluslararası başarılar geldikçe izleyici sayısının arttığını ifade eden Yılmaz, voleybolda elde edilen başarıların da seyirci sayısını yukarıya çektiğini bildirdi.

Ankara'da, düzenlenen, Yıldız Kız Milli Takımının şampiyon olarak tamamladığı Dünya Şampiyonasının final maçında 7 bin 600 kişilik salonun tamamen dolduğunu vurgulayan Yılmaz, son yıllarda voleybol seyircisinin salonlara sığmaz olduğunu anlattı.

Bayan voleybolu önde

Özellikle bayan voleybolunun daha fazla izlendiğini dile getiren Yılmaz, "Bayan voleyboluna olan ilgi toplam seyirci sayısının artışını sağladı. Artık, 500, bin, bin 500 kişilik salonlarda voleybol oynamasını doğru bulmuyoruz. Zaten taraftar sığmıyor. İnsanlar, aileler, voleybol izlemeye geldiğini hissetmeli. Sosyal alanlarıyla bütün olarak ele alınmalı. Federasyon olarak eklentileriyle, sosyal alanlarıyla daha büyük salonlar yapıyoruz. İlk salonu Ankara'da 3 yıl önce açtık. 7 bin 600 kişilik bu salonun ardından 2 yıl önce hemen hemen aynı kapasitede İstanbul'da da faaliyete girdi. İzmir'de 5 bin 100, Bursa'da 5 bin kişilik salonlarımızın yapımı sürüyor. Bu salonlar da açıldığında izleyici sayımızdaki artış daha çok olacak." dedi.

Seyirci sayısında artış

Voleybolda izleyici sayısında önemli oranda artış sağlandığını belirten Yılmaz, "5 yıl önce 2005-2006 sezonunda İstanbul ve Ankara'daki salonlarımıza gelen biletli seyirci sayısı 6 bin 590 olarak gerçekleşti. Sırasıyla 23 bin 44, 36 bin 700, 38 bin 866, 42 bin 39 ve 2010-2011 sezonunda 80 bin 858'e çıktı. Bu rakamlar sadece lig maçlarını içeriyor. Şampiyonlar Ligi Dörtlülük Finallerini de katarsanız son yıllardaki sayılar daha fazla çıkar." dedi.

Yılmaz, voleybolun futbol ve basketbola göre özellikle küfür olmaması, bilinçli seyircilerin gelmesi dolayısıyla ailelerce izlenen bir branş olduğunu belirterek, "Başarı ve planlı çalışmayla seyirci sayısı

artıyor, ardından daha fazla başarı geliyor. Mini voleybol şenlikleri organizasyonları başlattık. 9-10 bin çocuk voleybola başlıyor. Çocuklar yukarıya doğru gelecekler, yeteneklileri çıkacak. Voleybol Federasyonu, Hacettepe Üniversitesi ile seçmeler yapıyor. Federasyon tarafından Ankara'da açılan voleybol lisesi var. Tüm bunlar, voleybola ilgiyi giderek artırıyor. Voleybolun kendi seyircisi oluşmaya başladı. Malum Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş'ın seyirci sıkıntısı yoktur. Voleybolda diğer kulüplerin maçları da dolu dolu geçebiliyor. Takım tutar gibi değil voleybolu sevdikleri, bildikleri için geliyorlar. Biz, iyi tezahüratta, sporda, seyirci profilinde örnek oluyoruz" diyerek sözlerini bitirdi.

Voleybol herkesin sporu

Voleybolun herkesin sporu olduğunu gösterir şekilde ve haber niteliğinde bulduğum aşağıdaki anları sizinle paylaşmak istedim

Geçtiğimiz aylarda katıldığım ve içinde bulunduğum atmosferden keyif aldığım voleybol dolu dakikaları sizinle paylaşmak istedim. Belki anlatacağım yerel organizasyonu bileniniz vardır ama ben yine de bu olaydan haberdar olmanızı istedim.

8 Temmuz günü, Düzce'nin Bataklı Çiftlik köyünden, arkadaşım vasıtasıyla aldığım davet üzerine buraya gittim. Orada her sene çevre köyler arasında voleybol müsabakaları düzenlendiğini ve çok çekişmeli maçlar olduğunu söylediler bana. Açıkçası önce şaşırđım, sonra da voleybol kalitesi yüksek olmayan 'mahalle arası' diye tabir edilen bir maç yapıp döneceğimizi düşünerek yola çıktım. Köy sakinleri bizi çok iyi karşıladılar. Bölgedeki köy evleri, bana geçtiğimiz üç ay boyunca bulunduğum Salzburg'taki evleri hatırlattı. Öğleden sonra yakın çevredeki Samandere Şelalesi'ni gezdik, akşam üzeri de maç yapılacak alana gittik.

Kocaman boş bir arazi. Sandalyeler kurulmuş hemen voleybol sahasının etrafına. Maç 20:00'de ama insanlar 18:00'de gelmeye, oturup sohbet etmeye başladılar bile. Bir yandan o arazide küçük bir işletmesi bulunan mal sahibinin çay servisleri, her yer yeşil...

Ben de giyindim spor kıyafetlerimi, başladım voleybol oynamaya. Takım arkadaşlarım Bataklı Çiftlik Köyü'nden 89-92 doğumlu çocuklar... O köyden bir tane de profesyonel sporcu çıkmış: Baha. O da

Düzce Belediyespor'da oynuyor. Geriye kalanlar köyün delikanlıları.

Neyse, başladık oynamaya, baktım, bayâ top çeviriyor çocuklar. Çok eğlenceli... Sonra uzun uzun delikanlılar gelmeye başladı ve rakip takım da toplandı saha kenarında. Rakip, Sakarya'nın Nümferye köyünden. Hepsi uzun, üç tanesi profesyonel. Sahada tek kız voleybolcu ben.

Bir not: Takımında tek kız sporcu bulunduran takım da Bataklı Çiftlik Köyü. Çağla, o gün Ankara'da olduğu için maça gelemedi. Saat 20:00. Saha ışıklarla aydınlatıldı. Zemin yapay çim, kenar boşlukları da en fazla 1 metre. Sahanın 4 tarafı 3 sıra boyunca köy sakinleri dolu. Çevre köylerden de gelenler var. Hepsi oturdu; çay içen, sohbet eden, çekirdek çitleyen, oynayanların voleybol teknik ve taktiklerine yorum getiren, alkışlayan, tempo tutan... Bu arada, atılan servis topları ya da defanstan seken toplar... Tam da çaycı servis yaparken 2 tepsi çayını da yerlere boca etti, o ayrı mesele. Unutmadan bir de o işletmenin köpeği vardı, sürekli saha içine oyun sırasında gelip oturan ve hiiiiiiiç istifi ni bozmadan oracıkta ışıklar altında tüm kovalamalara rağmen duran...

Düşündüm de Türkiye'nin başka yerlerinde insanların çoğu çocuklarıyla televizyon başında vakit öldürürken, bu turnuva ile bu köyler voleybol dolu dakikalar geçiriyor. Sevindim. Formalar giyildi. Formalarda reklam bile var, sponsor sıkıntısı yok yani.

Maç oynandı ve bitti. Bizden sonra iki köyün daha maçı vardı. Bataklı Çiftlik Köyü çeyrek finale çıkmayı garantiledi sayılır. Maç sonrası soruyorum: "Bu turnuvaya kaç takım katılıyor?"

"15-16 takım abla."yanıtını alıyorum.

Yanıt gelmeye devam ediyor:

"Öyle amatör bir turnuva ama eğer o köyden profesyonel sporcuları varsa onlar da gelip oynuyorlar. 3 grup oluyor abla, sonra çeyrek finaller, finaller... Bu seneki turnuva çok önemli abla, festivalin son günü burada tamamlanacak, belki vali de gelecek abla, o yüzden finale çıkmalıyız!.."

Çocukların köyden toplanışları, hep birlikte arabaya doluşmaları, heyecanlanmaları, formaları giymeleri, sayı sonrası sevinmeleri... Hiçbirini unutmuyacağım.

Şehir içinde yaşanan keşmekeşten kurtulmak mı yoksa voleybolun başka bir boyutta da insanların yüzlerinde gülümseme yarattığını yakalamak mıydı beni böyle huzurlu hissettiren bilmiyorum... Ama bir sonraki maçı iple çekiyorum. Sadece izleyici olarak bile zevk alacağımı düşünüyorum.

Voleybolun herkesin sporu olduğunu gösterir şekilde ve haber niteliğinde bulduğum bu anları sizinle paylaşmak istedim.

Sevgilerle

Elif Öz

Gazi Üniversitesi

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Filenin Aslanları 11. bitirdi

A Erkek Milli Takım elemelere geçerek üçüncü kez yer aldığı Avrupa Şampiyonası finallerini 11. olarak bitirdi

En değerlisi Miljkovic

Her şampiyonadan sonra seçilen "en"ler listesine, Sırbistan Milli Takımından, Fenerbahçe'nin de oyuncusu olan Ivan Miljkovic ilk sıradan girdi. Miljkovic, finallerin en değerli oyuncusu (MVP) seçildi.

"EN"ler listesi şöyle:

En Değerli Oyuncu: Ivan Miljkovic (Sırbistan)

En Skorlu Oyuncu: Maxim Mikhaylov (Rusya)

En İyi Smaçör: Maxim Mikhaylov (Rusya)

En İyi Servis Atan Oyuncu: Bartosz Kurek (Polonya)

En İyi Blok Yapan Oyuncu: Marko Podrascanin (Sırbistan)

En İyi Top Karşılaman Oyuncu: Nikola Kovacevic (Sırbistan)

En İyi Libero: Andrea Bari (İtalya)

En İyi Pasör: Dragan Travica (İtalya)

Genel Klasman

- 1.Sırbistan*
- 2.İtalya *
- 3.Polonya
- 4.Rusya
- 5.Slovakya
- 6.Bulgaristan
- 7.Fransa
- 8.Finlandiya
- 9.Slovenya
- 10.Çek Cumhuriyeti
- 11.Türkiye
- 12.Estonya
- 13.Belçika
- 14.Portekiz
- 15.Almanya
- 16.Avusturya

Avusturya ve Çek Cumhuriyeti'nin birlikte düzenlediği 2011 Avrupa Erkekler Voleybol Şampiyonası Finallerinde Sırbistan şampiyon oldu. Bu, Balkan ekibinin ilk Avrupa Şampiyonluğuydu. Üçüncülüğü Rusya'yı 3-1'le geçen Polonya kazandı.

Finallerde A Grubunda Sırbistan, Fransa ve Slovenya ile eşleşen A Erkek Milli Takım 11. sırada kaldı.

A Erkekler gruptaki ilk maçta güçlü Sırbistan'la karşılaştı. Takımımız müsabakayı 3-0 kaybederken setleri 16-25, 18-25 ve 20-25 kaybetti.

A Milliler ikinci maçta evsahibi Avusturya ile karşılaştı. Avusturya'yı 3-0 (25-21, 25-22, 25-20) yenen A Erkek Milli Takım grup ikincisini belirleyecek ve kazananın bir sonraki maç için

avantaj sağlayacağı müsabakada Slovenya ile karşı karşıya geldi. Hakem hatalarının da belirleyici rol oynadığı maçı 18-25, 23-25, 25-16, 25-19 ve 12-15'lik setlerle 3-2 kaybeden Ay-Yıldızlılar gruptan üçüncü çıkarak ikinci turda Fransa ile eşleşti.

Finallerdeki konumumuzu belirleyecek maçı Fransa 25-19, 25-23, 19-25-25-21'lik setlerle kazanınca Milli Takımımız şampiyona dışında kaldı ve genel klasmanda 11. sırada yer aldı.

Finalde karşı karşıya gelen iki takımdan İtalya'yı yenen 3-1 (17-25, 25-20, 25-23, 26-24) Sırbistan Avrupa Şampiyonluğunu ilan etti. Böylece Sırbistan ve İtalya 2012 Londra Olimpiyatları ile 2011 Dünya Kupasına eleme oynamadan gitme hakkı elde ettiler.

Serhat Coşkun'un büyük başarısı

Avrupa Şampiyonası'nda mücadele eden Milli takımımızın oyuncusu Serhat Coşkun yapılan istatistikler sonucunda en skorer oyuncu ve en iyi smaçör oldu

Türk çocuklarına güvenmek için işte bir gerekçe, bir kanıt daha. Serhat Coşkun. Son dönemlerin en önemli smaçörlerinden biri.

Bunu biz değil istatistikler söylüyor.

Avrupa Şampiyonasında tutulan istatistikler sonucunda Serhat Coşkun 12 maç, 44 set oynadı ve 230 sayı ile en yakın takipçisi İtalyan Cristian Savani'yi 61 sayı ile geçti. Savani 12 maçta 40 set forma giydi. En skorerler listesinde Burutay Subaşı 12 maç 42 sette ürettiği 124 sayı ile 12. oldu.

Finalde İtalya'yı yenerek şampiyon olan Sırbistan'ın yıldız oyuncusu Ivan Miljkovic 5 maçta oynadığı 20 sette 112 sayı üretti ve bu istatistik ile 16. sırada yer aldı. Ivan Miljkovic şampiyonada en değerli oyuncu seçilmişti.

En iyi smaçör

Serhat Coşkun en iyi smaçörler listesinde de ilk sırayı aldı. 12 maç 44 set üzerinden tutulan istatistiklerde Serhat 206

sayı ile ilk sırayı aldı. Serhat Coşkun'u Belçika'dan Gert Van Walle ve İtalya'dan Cristian Savani takip etti. Van Walle 11 maçta 39 set oynadı 146 sayı üretti. Savani ise 12 maçta 40 set oynadı ve 139 sayı üretti.

Yapılan istatistiklerde en iyi bloker sıralamasında takımımız oyuncularından Emre Batur 12 maçta 44 set oynadı ve 29 blok yaparak sekizinci sırada yer aldı. Eleme maçları da dahil olmak üzere tüm Avrupa Şampiyonası boyunca tutulan istatistikler sonucunda Slovakya'dan Tomas Kmet 10 maç 37 set oynadı ve 41 blok sayısı ile birinci sırada yer aldı. Serhat Coşkun bu kategoride de 19 blok ile 17. oldu.

En iyi servis atan oyuncular arasında Burutay Subaşı 10. sırada yer aldı. Burutay 12 maçta 42 set oynadı 13 ace (doğrudan sayı) yaptı. Birinci sırayı Almanya'dan György Grozer 9 maçta 30 set oynadı ve 24 ace yaptı.

Aslan 7. sırada

En iyi pasör sıralamasında Milli takımımızın pasörü Arslan Ekşi yüzde 46.53 ile 7. sırada yer buldu. En iyi pasör 6 maç 21 sette elde ettiği yüzde 56.07'lik oranla Rusya'dan Sergey Grankin oldu. Şampiyonada ikinci olan ve en iyi pasör seçilen İtalyan pasör Dragan Travica 10 maçta 33 set oynadı ve yüzde 45,59 ile 9. sırada kendine yer buldu. Arslan Ekşi 10 maçta 31 set oynamıştı.

Arzu Göllü son pasını verdi

Türk voleybolunun efsane isimleri arasına adını yazdıran Arzu Göllü, aktif voleybol yaşamını noktaladı

Efsane voleybolcu Arzu Göllü voleybol hayatına bir organizasyonla nokta koydu. Saat 14.00'da fotoğraf sergisi ile başlayan veda gününde Arzu Göllü bir konuşma yaparak kendisi ile voleybol yolculuğuna çıkan herkese teşekkür etti.

Fotoğraf sergisinden sonra salonda düzenlenen dans gösterileri ve Pascal adında bir köpeğin eğitmeni ile yaptığı gösteri ile devam eden veda programında Arzu Göllü kendisine veda etmeye gelen misafirlerine seslenerek "Vedalar ayrılıklar hep hüznündür ama bugünün hüznü hep bir gün olmasını istemiyorum. Hafızaları-

mızda eğlendiğimiz neşeli bir gün olarak yer almasını istiyorum" dedi.

Göllü yaptığı konuşmada kendisi ile voleybol yolculuğu yapmış bir çok ünlü isme teşekkür etti.

Karabıyık: Kapımız açık

Efsane voleybolcunun konuşmasının ardından söz alan Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabıyık şunları kaydetti; "Bundan 4 ay önce 8 Mayıs 2011 günü Yıldız Milli takımımızın Avrupa şampiyonu olduğu gün Hocaların hocası Cengiz Göllü hocamızı uğurlamıştık. Bu-

gün bir başka değeri bir başka Göllü'yü uğurluyoruz. Antrenör veya idareci olmaya karar verdiği gün o kapıyı aynı sıcaklıkta açmak üzere..."

Karabıyık, voleybolu Arzu Göllü'süz düşünmenin çok zor olacağını ifade ederek, Göllü'nün voleyboldan kopmayacağını umut ettiğini söyledi. Karabıyık, "Efsane sporcuyla daha nice yıllar nice defalar alkışlayacak olma umudundayım." diyerek sözlerini noktaladı.

Başkan konuşmasının ardından Arzu Göllü'ye bir teşekkür plaketi verdi. Ardından milli takımlar adına Dünya ve Avrupa Şampiyonu Yıldız Kız Takım pasörü Çağla Akın, üzerinde Yıldız Kız Milli Takım resminin ve üzerinde "Avrupa ve Dünya Şampiyonu Yıldız Milli Takımdan, Türk Milli Takımlarının efsanevi pasörü Arzu Ablamıza..." ifadesinin yazılı bulunduğu bir plaket takdim etti.

Arzu Göllü'yü bu gününde eski Milli Takım antrenörü Faik Kareyev, Eczacıbaşı'nda birlikte forma giydiği voleybolcular, formasını giydiği Eczacıbaşı, Beşiktaş, Galatasaray kulüplerinin alt yapılarındaki oyuncular, babası Cengiz Göllü ve kızı Duru da yalnız bırakmadı.

BVA Kupası'nın Şampiyonu Nilüfer Belediye

Bursa'da düzenlenen Halkbank BVA Kupası, ev sahibi ekip Nilüfer Belediyesi'nin şampiyonluğu ile sonuçlandı.

Bu yıl C.S.M LUGOJ (Romanya), TEUTA (Arnavutluk), OOK Kolubara LAZAREVAC (Sırbistan) ve Bursa ekibi Nilüfer Belediyesi en iyisi olmak için yarıştılar.

Günün son maçında ev sahibi Nilüfer Belediyesi, OOK Kolubara LAZAREVA'yı 3:1 (26:24, 25:21, 21:25, 25:23) yenerek şampiyonluğa ulaştı. Nilüfer Belediye bu sonuçla önümüzdeki sezon CEV (Avrupa Voleybol Konfederasyonu) Challenge Cup'a katılma hakkını da kazanmış oldu.

Bursa Atatürk Spor Salonunda oynanan günün diğer maçında CSM LUGOJ TEUTA karşısında 3:0 üstün gelerek ikinci sırada yer aldı. Son maçında Nilüfer Belediye'ye kaybeden OOK Kolubara LAZAREVAC turnuvası üçüncü olarak tamamladı.

Sıra	Takımlar	P	Maçlar		Setler		
			G	M	AS	VS	ORAN
1 C	Nilüfer Belediye	9	3	0	9	2	4.5
2	CSM LugoJ	6	2	1	4	4	1.75
3	OOK Kolubara L.	3	1	2	6	6	0.83
4	Teuta	0	0	2	0	9	0

Slovak Milli Takımında anne-kız dayanışması

Ankara'da bir Dünya Şampiyonası organizasyonu yapıldı, hem de başarıyla.... Avrupa Şampiyonu Yıldız Kız Milli Takım burada da kürsünün en üst basamağına çıkarak hepimizi gururlandırdı.

Şampiyona için 16 Takım Ankara'ya konuk oldu. Elbette, kendi içlerinde bir dolu öykü barındırıyorlardı. Amerikalı ikizler bunlardan biriydi. ABD ile Çin'in aynı grupta birlikte yer almaları da dikkate değerdi.

Slovak takımı ise başka bir özelliği ile dikkati çekti. Takımın Kaptanı, pasörü Barbora Kosekova'nın Baş Antrenör Eva Kosekova'nın kızıydı. Antrenör Eva Kosekova ise şampiyonanın tek bayan antrenörüydü.

Bu özellikleri nedeniyle ikiliyi dergimizin söyleşi için bir araya getirdik.

İşte sorularımız ve yanıtları...

Baş Antrenör Eva Kosekova

Voleybol geçmişinizden biraz bahseder misiniz.

Voleyboldaki mevkiim smaçördü. Eski Çekoslovakya'dan başlayarak bir dolu ülkede voleybol oynadım. En aktif yıllarım İtalya ve Slovakya da oynadığım yıllardı.

Kızınız da takımın pasörü. Aynı takımda olmak nasıl bir duygu, bizimle paylaşır mısınız?

Bu çok güzel bir duygu. Bu sayede kızımla hiç ayrı kalmak durumunda olmuyorum. Fakat bütün takım benim çocuklarım, kızlarım. Elbette kızım ile aynı takımda olmanın zevki ayrı.

Ankara ve organizasyon hakkında ne düşünüyorsunuz?

Organizasyon çok iyi, eleştirecek bir yan bulamıyorum. Federasyon hakikaten iyi çalışmış. Ankara çok heyecan verici ve güzel bir şehir. Çok küçük aksaklıklar yaşandı ama bunlar konuşmaya değmeyecek şeyler.

Takım Kaptanı Barbora Kosekova

Voleybolla ilgili gelecek planları yapıyor musunuz?

Evet, voleybolu devam ettirip profesyonel aşamada da oynamak istiyorum. Hayalimde İtalya'da oynamak var.

Türkiye'de, Ankara'da oynamayı düşünü müydün?

Elbette, neden olmasın. Türkiyede oynamak için bir önyargım yok. Türkiye de

voleybol konusunda kendisini geliştirmiş ve güzel yerlere gelmiş bir ülke.

Anne-kız Milli Takımda takımda olmak nasıl bir duygu?

Turnuva boyunca onunla olmak çok heyecan vericiydi. Beni çalışmamda daha çok teşvik ediyor ve daha sıkı çalıştırıyor. Bu da bana motivasyon veriyor. Çok mutluyum

Bir yıldız adayı Rosamaria

Her zaman dünya şampiyonası düzenlenmiyor ülkemizde. O nedenle kıymetini bilelim dedik. Gözümüze çarpanlara uzattık mikrofonumuzu. Rosamaria Montibeller de onlardan biriydi. Aslında sözleşmiştik. Ama Japonya'ya yenildikleri maçtan sonra bu sözünü tutması pek mümkün olmadı. Biz de üzmemek için ısrar etmedik. Kısa görüştük.

1994 doğumlu Rosamaria 1.85 metre boyunda ve pasör çaprazı olarak görev yapıyor.

Voleybola 8 yaşında, Nova Trento ilçesinde başlamış. Halen Nova Trento kulübünün oyuncusu.

Voleybola 8 yaşında ve bir kasaba takımında başlaması, bu kadar iyi temel eğitim alması ilginç geldi bize. Çünkü iyi oynuyor Rosamaria.

Voleybola dair gelecek planlamasını, "Elimden geldiği kadar bu spora devam edeceğim. Benim planım hem voleybol oynayıp hemde üniversitede okumak" diyerek anlatıyor.

Dünya Şampiyonasına gelen tüm takımların güçlü olduğunu, kendi takımlarında hayal kırıklığı yaşadıklarını anlatıyor.

Ankara'yı soruyoruz, "Çok büyük ve değişik bir şehir. Bana göre çok organize bir kent. Çok değişik ve güzel bir kültür var. İnsanlar çok sıcakkanlı ve sempatik" diyor.

Milli Takım doktoru hayat kurtardı

Avrupa Erkekler Voleybol Şampiyonası için Avusturya'ya giden A Erkek Milli Milli Takımın Doktoru Sinan Köksal ile Masörü Hamza Güçlü bir can kurtardı. Uçakta aniden rahatsızlanıp bayılan Murat Bilgili adlı yolcuya ilk tedavilerini yaparak hayata döndürdüler.

İş görüşmesi için Viyana'ya giden yolculardan Murat Bilgili, uçağın kalkışından yarım saat sonra bayılarak yer düştü. Dr. Sinan Köksal ve Hamza Güçlü hemen hastaya müdahale ettiler. Hastaya serum verip gerekli tedaviyi yapılarak 5- 2 olan tansiyon 12- 8'e yükseltildi. Böylece Murat Bilgili'nin yaşamasını sağladılar. Viyana'da hemşire olarak görev yapan Gönül

Gürleyen de sağlık ekibimize yardımcı oldu.

Sağlık ekibimizin müdahalesi ile hayata dönen Murat Bilgili, Op. Dr. Sinan Köksal, Masör Hamza Güçlü ve Hemşire Gönül

Gürleyen'e teşekkür etti. Yolcular da sağlık ekini ayakta alkışladı. Uçaktaki görevli memurlarda sağlık ekibine teşekkür etti. Sizler olmasaydınız yolcumuzu kaybedebilirdik" şeklinde konuştular.

Kaymakama voleybol maçıyla veda

Elazığ'ın Ağın ilçesinden Van'ın Muradiye ilçesine atanan Kaymakam Erol Tanrıkulu'nu, voleybol sahasını onardığı köyün sakinleri, organize ettikleri voleybol maçıyla uğurladı. Ağın'a bağlı Beyelması köyü sakinleri, köylerindeki voleybol sahasında iyileştirmeler yapan ve tayini

Muradiye'ye çıkan Kaymakam Erol Tanrıkulu'na teşekkür etmek ve vedalaşmak amacıyla voleybol maçı organize etti. Köylüler ile Kaymakam Tanrıkulu'nun da forma giydiği ilçedeki memurlardan oluşan takımın köyde oynadığı karşılaşmayı köy takımı 3-0 kazandı.

Voleybol oynayan köylülerden 69 yaşındaki Mehmet Korkmaz, daha önce toprak olan voleybol sahalarının tadilat yapılması için Kaymakam Tanrıkulu'na başvurduklarında, köylerine büyük destek verdiğini, sahanın onarımını yaptırarak

güzelleştirdiğini söyledi. Köy olarak yaptıkları hizmetlere karşılık Kaymakam Tanrıkulu'na plaket vermek istediklerini ifade eden Korkmaz, "Köyümüze yapılan bu voleybol sahası bizim için çok önemliydi onun için de Kaymakamımızı voleybol maçına davet ederek, voleybol maçıyla uğurlamak istedik. Sağolsun Kaymakamımız da bizi kırmadı, kurduğu takımla birlikte köyümüze geldi ve maçı yaptı. Bu bizi çok mutlu etti. İnşallah bundan sonra da böyle çalışkan kaymakamlar ilçemize gelir" dedi.

Prof. Açıkkada'ya teşekkür plaketi

Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabıyık, yurtdışındaki görevi

nedeniyle, TVF Eğitim Kurulu Koordinatörlüğü görevinden ayrılan Prof. Dr. Caner Açıkkada'ya bir teşekkür plaketi sundu. Prof. Dr. Caner Açıkkada, plaketi TVF Eğitim Kurulu Koordinatörü olarak göreve başlayan Prof. Dr. Yüksel Kavak'ın da bulunduğuna mini bir törenle aldı.

Başkan Karabıyık, Caner Açıkkada'ya bugüne kadar yaptığı hizmetler nedeniyle teşekkür ettiği plakette şu ifadeler yer alıyor:

SAYIN

PROF. DR. CANER AÇIKKADA,
12 ARALIK 2008 - 10 AĞUSTOS 2011
TARİHLERİ ARASINDA YÜRÜTTÜĞÜNÜZ
TÜRKİYE VOLEYBOL FEDERASYONU
EĞİTİM KURULU KOORDİNATÖRLÜĞÜ
SÜRESİNCE TÜRK VOLEYBOLUNUN
GELİŞİMİNE SAĞLADIĞINIZ
DEĞERLİ KATKILAR İÇİN
ŞÜKRANLARIMIZLA.

EROL ÜNAL KARABIYIK
BAŞKAN
TÜRKİYE VOLEYBOL FEDERASYONU
YÖNETİM KURULU ADINA

Bülent Karadaş
Zaman Gazetesi

Voleybolun marka değeri yükseliyor

Bu yıl gerçekten voleybola doyduk. Geçmiş yılları şöyle hatırlıyorum... Ligin kalitesi, seyircisi, sponsoru yoktu. Takımlarımıza gelen yabancı oyuncuların çoğu sıradandı. Kimse onların isimlerini bilmezdi. Bir elin parmaklarını geçmeyen iyi oyuncular gelirdi ülkemize. Avrupa'da fazlasıyla sesimizi duyuramamamız branşın kalitesinin yükselmesine engeldi.

Müsabakaların oynandığı salonların seyirci kapasiteleri belliydi. Zaten pek seyirci de gelmezdi. Oyuncular kendi aralarında maç yapıyor gibiydiler. Seyirci girişleri, protokol tribünleri ve hatta basın tribünleri çok yetersizdi. Türk sporunun önemli isimlerinden birisi olan Selim Sırrı Tarcan'ın adını taşıyan Ulus'taki salonda Avrupa müsabakalarını bile oynayamıyorduk. Kısaca voleybol, futbol ve basketbolun gölgesinde var olma savaşı veren bir branştı. Özellikle büyük kulüpler, yönetim kurullarında futbolu bitirdikten sonra kapı aralığında basketbolu, giriş holünde de bir kaç kişiyle voleybolu konuşurlardı.

Son yıllarda öyle mi ya! Voleybolun marka değeri gözle görülür, elle hissedilir, parayla ölçülür şekilde arttı. Normal zekaya sahip insanlar voleybolun içindeki sponsorları tek tek sayarak bu sonuca ulaşabilir.

Bağlı olarak takımlarımızın kadroları, verdikleri mücadele ve ligin kalitesi de arttı.

Son yıllarda sporseverler ve özellikle salon sporlarına tutkusu olanlar müsabakalardan büyük keyif alır oldular. Bayanlar ve erkeklerde Avrupa ligi müsabakaları, milli takımlarımızın aynası oldu.

Kulüplerin Avrupa maceraları da büyük ilgiyle takip edildi. Hem bayan hem erkeklerde Şampiyonlar Liginde mücadele eden takımlarımız Avrupa'nın transferdeki hedef

ülkesi olmamızı sağladı. Özellikle bayanlarda Fenerbahçe Acıbadem, Vakıfbank Güneş Sigorta Türk Telekom ve Eczacıbaşı'nın kadroları yerli-yabancı dünya starlarıyla dolu.

Bayanlarda Dörtlülük Finallerin İstanbul'da yapılması Avrupa'nın gözünün bir kez daha üzerimizde olmasını sağladı. Nitekim Vakıfbank Güneş Sigorta Türk Telekom takımının elde ettiği tarihi başarı yatırımların boşa gitmediğinin göstergesi, bunu herkes gördü. Avrupa'nın birçok ülkesinde mali kriz nedeniyle yatırım olarak gerileyen voleybol, ülkemizde ise hızlı tırmanışını sürdürüyor.

Aroma erkekler liginde Fenerbahçe şampiyon olarak tamamladı. Önümüzdeki yıl Erkekler Şampiyonlar Liginde ülkemizi Arkas ile birlikte temsil edecek Fenerbahçe, kadrosundaki star oyuncularını bırakmak niyetinde değil. Bayanlarda da şampiyonluk ipini Fenerbahçe Acıbadem göğüsledi. Sarı Melekler, ezeli rakiplerini de yatırım yapmaları için adeta dürtüyor.

Yıldızlarda hem erkekler hem de bayanlar Avrupa Şampiyonası finallerine Ankara ev sahipliği yaptı. Organizasyonun kalitesi Avrupa'ya örnek olacak kadar yüksekti. Onlar da zaten teşekkür edip gittiler.

Erkeklerde Dünya Şampiyonası biletini kaçıranlar, kızlarda ise tarihi bir başarıya imza atmanın gururunu yaşadık. Geleceğin takımı Avrupa ve Dünya Şampiyonu oldu. Herkesin bu coşkuya tanık olmasını dilerdim.

Kısacası bu yıl sporseverler voleybola doycak. Veya doycak mı? Onu pek kestiremiyorum.

Naklen yayınlar ve internet üzerinden de takip edilen voleybol son yıllarda marka değerini gittikçe yükseltiyor, popüleritesini arttırmaya devam ediyor.

Voleybol

Okulu

Bir

Yaşında

Ankara Merkez Ofisi
Emniyet Mah. Milas Sok. No:9/A
06500 Beşevler-Ankara
Tel: 0312 221 40 40
Fax: 0312 221 40 10

İstanbul Ofisi
Nuh Kuyusu Cad.
Seyit Ahmet Deresi Sok. No:5
81150 Zeynepkamil, Üsküdar-İstanbul
Tel: 0216 651 50 55-52
Fax: 0216 651 50 53

İzmir Ofisi
Atatürk Spor Kompleksi
Aliçetinkaya Bulvarı No: 75
Alsancak / İzmir
Tel: 0232 463 08 62
Fax: 0232 464 79 98